BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLARI BİRLEŞİN!

İşçi Köylü Kurtuluşu

TKP/ML MERKEZİ KİTLE YAYIN ORGANI Aralık 1995

İKK YENİDEN ÇIKARKEN

DÜZENLİ, SÜREKLİ VE KİTLELERE YÖN VEREN BİR İKK İÇİN NELER YAPMALIYIZ?

Bir Komünist Partisi için olmazsa olmazların biri de illegal merkezi kitle yayın organıdır. Kitlelere yönelik düzenli, sistemli, etkili ve yaygın bir propaganda-ajitasyon faaliyeti için mutlak suretle bu görevleri yerine getirebilecek niteliğe sahip, düzenin her türlü sınırlamasından bağımsız bir yayın organına ihtiyaç vardır. Bu olmazsa KP'nin en temel görevlerinden olan propaganda ve ajitasyon sakatlanır. Bunun sonucunda da kitleleri yönlendirmenin ve örgütlemenin temel silahlarından biri yitirilmiş olur. Bunun yanı sıra illegal merkezi kitle yayın organının parti örgütlerini birleştirme ve harekete geçirmede çok önemli bir etken olduğunu da hesaba katmamız gerekmektedir.

Partimiz TKP/ML, bu doğruların ışığında İşçi Köylü Kurtuluşu'nu (İKK) illegal merkezi yayın organı olarak belirlemiş ve yayınlamıştır. Ancak İKK bir illegal merkezi yayın organının yerine getirmesi gereken görevlerin uzağında kalmıştır. Özellikle düzenli yayınlanması ve yaygın dağıtılması sorunlarında ciddi eksiklikleri taşımış, içerisinde de yetersizlikleri barındırmıştır. Bu zaafları, yaşanan tasfiyecilik süreciyle birlikte İKK'nın yayınlanmasını tamamen kesintiye uğratmıştır. İKK özgülünde yaşanan bu olumsuzluklar partimizin genel zaaflarından ve süreçlerinden bağımsız ele alınamaz ve tamamen çözülemez. İKK'nın düzenli, sürekli ve kitlelere yön veren bir niteliğe kavuşması özellikle politika üretme ve yayma, kitleleri yönlendirme ve örgütleme alanlarında ciddi bir kavrayış zenginleşmesine ve derinleşmesine ihtiyaç duymaktadır. Özetle politikleşmenin ve kitleselleşmenin önemini kavramadan, her şeye politikanın yön verdiği ve devrimin kitlelerin eseri olduğu sözde değil özde kavranmadan ve bunlara uygun şekillenmeden devrimde oynayacağı muazzam rolü yerine getirebilecek İKK'yı yaratmak mümkün olamaz.

Her türden tasfiyeci akım ve yönelime karşı TKP/ML'yi ilkeleri üzerinde ayağa dikmek misyonunu benimseyen ve uygulayan 2. OPK'mız bu hattının doğal bir sonucu olarak İKK'yı niteliğine ve hedeflerine uygun bir tarzda yeniden yayınlamayı kararlaştırmış ve bu görevi PMK'mızın önüne koymuştur. PMK'mız gerçekleştirdiği birinci toplantısında bu görev ışığında İKK'yı yeniden yayınlama kararı almıştır.

İKK'yı yeniden yayınladığımız bugün İKK'nın gerek içeriği gerek düzenli ve sık yayınlanması ve gerekse de yaygın dağıtımı sorunlarında köklü bir düzelmeyi gerçekleştiremediğimiz açıktır. Partimizin mevcut durum bu sorunların bir anda kolayca halline izin vermemektedir. Tüm bu

BAŞYAZI

2. OPK'yı ve aldığı kararları bilince çıkarıp hayata uygulamak için içinde bulunduğumuz süreci daha iyi kavramak gerekiyor. Süreci iyi kavramaktan neyi anlıyoruz?

Bu süreci kavramak için, sürecin geçmiş bağlantılarına kısaca da olsa değinmek gerekiyor.

Bilindiği gibi 12 Eylül 1980 askeri faşist cunta (AFC) ülke yönetimine el koymuş, var olan kısmi demokratik hakları gaspetmiş, gelişen halk

Devamı s.3

sorunlar belli bir süreç içinde adım adım ve ancak İKK'ya var gücümüzle sarılmamız, onu desteklememiz, zenginleştirmemiz, kitlelerle bütünleştirmek için hızla ve çok sayıda çoğaltımını gerçekleştirmemiz ve yaygın dağıtımını sağlamamızla çözülebilir. Bizden çözüm bekleyen hiç bir sorunumuz kendi kendine hallolmaz, el birliğiyle hareket etmeden, üzerine düşeni layıkıyla yerine getirmeden hallolmaz. Hele ki İKK gibi politik üretim, kitle çalışması ve teknik düzey gibi bir çok önemli ve farklı bileşeni olan bir sorunu çözmek için ancak örgütlülüğün, faaliyetin neresinde olursa olsun tüm yoldaşların ve İKK okurlarının çabasıyla mümkündür. Sözün özü eğer İKK Lenin yoldaşın vurguladığı gibi kolektif bir propagandacı, kolektif bir ajitatör ve kolektif bir örgütleyici olacaksa bu ancak ve ancak kolektif bir çalışmayla gerçekleşebilir. Burada kastettiğimiz salt bir komitenin ya da bir kaç komitenin değil partimizin tümünün tam anlamıyla bütün enerjisi ve yaratıcılığıyla kolektif çalışmasıdır.

Bu nedenlerle tüm yoldaşlarımıza ve okurlarımıza çok yönlü ve önemli görevler düşmektedir. İKK, MK-SB'mizin yönlendirmesi altında çıkacak olmakla birlikte olabilecek her türlü katkıya büyük oranda bağlıdır ve ihtiyaç duymaktadır. Bundan dolayıdır ki;

1- Temel komiteler başta olmak üzere gerçekleştirebilecek tüm komiteler kendi bünyelerinde ürünlerini SB'ye sunacak alt yazı kurulları örgütlemelidirler. Özellikle cezaevindeki ve yurt dışındaki örgütlülüğümüz bu sorunun üzerine ciddiyetle eğilmeli ve gerekeni yerine getirmelidir. Bu alt yazı kurullarına SB tarafından da görevler verilecektir.

2- Temel komiteler zorunlu olmak üzere gerçekleştirilebilecek tüm komiteler kendi bünyelerinde İKK temsilcilikleri oluşturacaklardır. Bu temsilcilikler kendi faaliyet bölge ve konularına giren her gelişmeye ilişkin değerlendirmelerin, yorumların ve haberlerin hazırlanıp İKK'ya iletilmesinden sorumlu olacaklardır. Kendi alanlarında bu görevlerine uygun görevlendirmeler yapacak ve denetleyeceklerdir.

3- Her yoldaş, her İKK okuru ve halkımızın her bireyi İKK'ya yazı yazma hakkına sahiptir. Daha ötesinde bu bir görev ve zorunluluktur. Bu nedenle İKK her türden katkılarınızı beklemektedir.

4- Temel komiteler başta olmak üzere tüm komiteler İKK'nın hızla çoğaltımı ve hızla ve yaygın bir tarzda dağıtımı için gereken örgütlenmeyi ve donanımı en kısa zamanda gerçekleştirmelidirler. Bu sorunun üzerinde ciddiyetle özellikle illegalite konusunda da kat kat duyarlı olunarak durulmalıdır. İKK'yı tüm örgütlülüğümüze, parti tabanımıza, devrimci-demokratlara, ileri kitlelere, fabrikalara, köylere, halk semtlerine, okullara, cezaevlerine en kısa zamanda, en yaygın haliyle ulaştırmak esas görevlerimizden olmalıdır. Her komite ve hücre faaliyet alanında kaç İKK dağıttığını okuyucularının niteliğiyle (sınıfsal konumları, partiye karşı yaklaşımları, ilişki düzeyleri vb.) birlikte raporlarına mutlaka ve mutlaka düzenli ve net bir şekilde işlemelidir.

5- Gerek İKK'nın bugünkü harcamalarını karşılamak ve gerekse de gelecekte daha gelişkin alt yapı olanaklarına kavuşmasının önünü açmak için İKK'ya mali kaynak yaratmak ve bunun da ötesinde İKK'nın maddi masraflarının karşılığının geri dönmesini sağlamak hem tüm komitelerin hem de tüm İKK okurlarının görevi ve sorumluluğudur.

Amerikalı gazeteci John Reed'in Ekim Devrimi'ni anlatan "Dünyayı Sarsan On Gün" kitabından hareketle çekilen Rus yönetmen Sergey Bonderçuk'un aynı adlı filminde bir sahne vardır. Lenin gizlendiği evden ayaklanmayı yönetmek için Smolny'deki karargaha giderken silahlı bir kadın işçiyle karşılaşır. Kadına nereye gittiğini sorar. Kadın kararlı bir ifadeyle yanıt verir: "Devrim yapmaya". Eğer o gece devrim yapmaya giden salt Lenin olsaydı devrim asla gerçekleşemezdi. Devrim yapmanın sorumluluğunu tek tek tüm Bolşevikler, tüm sınıf bilinçli işçiler duydukları ve buna uygun bir şekilde tüm bilinç ve benlikleriyle hareket ettikleri için yani "devrim yapma" bilinci ve sorumluluğunu en tepeden en alta herkes kavradığı ve içselleştirdiği için Ekim Devrimi gerçekleşti. Ve devrim ancak böyle gerçekleşebilir. Ve salt devrim değil devrim mücadelesinin her görevi ancak böyle başarılabilir. Eğer görev düzenli, sürekli ve kitlelere yön veren bir İKK çıkarmaksa (ki bu özgülde böyledir) bunun için de aynı doğrular, aynı zorunluluklar, aynı anlayış kaçınılmaz bir şekilde geçerlidir.

İÇİNDEKİLER

1. BAŞYAZI 3
2. DÜZENLİ, SÜREKLİ VE KİTLELERE YÖN VEREN BİR İKK İÇİN NELER YAPMALIYIZ? 1
3. 24 ARALIK SEÇİMLERİNİ BOYKOT EDELİM! 5
4. PARTİMİZ TKP/ML SAĞ VE "SOL" TASFİYECİLERE KARŞI VERDİĞİ MÜCADELENİN BAŞARISIYLA BİTİRDİĞİ 2. OLAĞANÜSTÜ PARTİ KONFERANSI'NI DOSTA VE DÜŞMANA DUYURDU! 9
5. KARADENİZLİ İŞÇİLER, KÖYLÜLER, GENÇLER... 11
6. PARTİ DÜŞMANLARINDAN VE ASALAK HIRSIZLARDAN HESAP SORACAĞIZ 13
7. Türk, Kürt, Laz, Ermeni, Çekrez Çeşitli Milliyetlerden İşçi Sınıfımız, Yoksul Köylüler, Gençler, Memurlar, Tüm Emekçiler! 15
8. HERŞEY PARTİ İÇİN; PARTİ DEVRİM İÇİN-I 18

BAŞYAZI

Baştarafı s.1

muhalefetine azgınca saldırmış, devrimci hareketleri imhaya yönelmişti. AFC'nin halka ve devrimcilere yönelik bu saldırılarından partimiz TKP/ML de nasibini almış ve tarihinin ikinci yenilgisini almıştı.

Bu ikinci yenilgi sonrası toplanan partimizin 3. Konferans'ı başta ikinci yenilgi olmak üzere partinin içinde bulunduğu durumu ele almış ve esasta MLM bir güzergah çizmiştir. 3. Konferans'ın en büyük özelliklerinden biri parti programını ve silahlı mücadele anlayışını sarsılmaz bir inançla yeniden sahiplenmesidir ve 2. MK'nın sağ oportünist çizgisinin mahkum edilmesidir.

3. Konferans'ın en ciddi hatalarından biri, partinin içinde bulunduğu durumu iyi değerlendirememesi ve sübjektivizme düşmesidir. 3. Konferans öncesi ve esnasında şekillenen DABK ayrılığını doğru değerlendirememiş, ideolojik ve siyasal zeminlerini irdeleyememiş, cesaretli bir şekilde DABK ayrılığının üzerine gidememiştir. DABK ayrılığının bölgeciliği parti iradesinin önüne koyan, disiplinsizliği meşrulaştıran salt askeri bakış açısından muzdarip fokocu bir anlayışın ürünü olduğunu partiye ve kitlesine kavratamamış, onları parti gücü ve hatta MLM görerek partiyi yanlış şekillendirmiştir. Bu darbeci anlayışa karşı ideolojik mücadeleyi sürekli geri planda tutmuş, partiyi bu ideolojik-siyasi mücadeleden uzaklaştırarak parti içerisinden çıkmış sol oportünist bir sapmaya karşı cesaretli davranamamıştır. Bu cesaretsizlik ve sübjektivizm ilkesiz ve pragmatist birlik politikalarını sürekli parti gündeminde tutmuştur.

Bu yanlış politika gün geçtikçe partide zeminini kuvvetlendirmiş, ideolojik mücadeleyi sürekli tali planda bırakmıştır. İdeolojik mücadelede cesaretsizlik ve kararsızlık partide erdem haline gelmiştir. Bu oportünist politika 4. Konferans'a da damgasını vurmuştur.

4. Konferans sonrası yapılan birlik görüşmelerinde ve birlikte bile 4. Konferans'ın çizdiği çerçevenin dışına çıkılmış pragmatist, ideolojik mücadelenin bir kenara itildiği oportünist bir birlik gerçekleştirilmiştir. Ve "birlik" bu haliyle kabul ettirilmeye çalışılmıştır.

Daha sonra GBMK dönemi tamamen böyle bir birliğin ızdıraplarının yaşandığı bir dönem olmuştur. Ve bu dönemde yaşanan olumsuzlukların üzerine gidilememiş, çözümleri sürekli "bir sonraki bahara" bırakılmıştır. Bu ertelemeci politikayla 1. OPK gerçekleştirilmiş ve orada da sorunlar "bir sonraki bahara" bırakılmıştır.

Oysa partimiz tarihindeki konferanslar iki çizgi mücadelesinin yani ideolojik mücadelenin en üst boyutta verildiği platformlar olmuştur. Ne yazık ki 1. OPK ciddi bir ideolojik mücadele platformu olmaktan uzaklaşmış, pragmatist, uzlaşmacı, partinin içinde bulunduğu sorunları irdelemekten uzak bir hal almıştır. Bu biçimde gerçekleşmiş bir konferanstan partinin sorunlarının çözümü noktasında adım atmasını, sınıf mücadelesi arenasında partinin fonksiyonunu yerine getirmesini, partideki dejenerasyona dur demesini, ideolojik erozyona dur demesini vb. beklemek ham hayal olur.

Bölgeciliği parti iradesinin önüne koyan, disiplinsizliği meşrulaştıran, salt askeri bakış açısının hakim olduğu fokocu anlayışlara karşı mücadele edemeyen parti önderliğimiz ve MLM kadrolar, 1. OPK sonrası da ideolojik mücadelede ısrarlı davranamamıştır. Anti-MLM olanın güçlenmesine, kurumsallaşmasına engel olamamışlardır. Bu anti-MLM akım, koşulları sekterizme çevirdikleri anda parti iradesine karşı sol oportünist AK kliği önderliğinde darbe yapmışlar, partiyi merkezi önderlikten yoksun bırakmışlardır.

Bu süreçte partiye sahip çıkan MLM kadrolar önderliğinde bölge iradeleri toplanmış ve partiyi KÖK önderliğinde 2. OPK'ya götürme ve merkezi önderliği yeniden oluşturma kararı almıştır. Gelinen aşamada partimiz sol ve sağ tasfiyeciliğe karşı mücadele sürecinde 2. OPK'sını Haziran-Temmuz 1995 tarihleri arasında toplamıştır.

2. OPK'mız partimizin sol ve sağ tasfiyeciliğin ideolojik-politik-örgütsel olarak çok yönlü çözülme ve erozyonu yaşadığı bir süreçte, partiyi ilkeleri üzerinde yeniden ayağa dikme, örgütsel yapısını yeniden toparlama ve sınıf mücadelesindeki önderlik fonksiyonunu yeniden kazandırma çabasında sol ve sağ tasfiyeciliğe karşı kazanılmış bir zaferdir. 2. OPK parti tarihimizde sol ve sağ tasfiyeciliğin ideolojik-politik-örgütsel olarak mahkum edilişinin başlangıç tarihidir. Bunun için sol ve sağ tasfiyeci sürecin partimizde yarattığı tahribat tüm boyutlarıyla (ideolojik-politik-örgütsel) bilince çıkarılmadan 2. OPK'yı ve kararlarını kavramak mümkün değildir.

2. OPK'mız sol ve sağ tasfiyeciliğin yarattığı tahribatla her alanda mücadeleyi esas görev olarak önümüze koyarken bu göreve bağlı olarak partimizin içinde yeşermiş ve özellikle tasfiyecilik sürecinde daha fazla zemin bulmuş ve sistemleşmiş ideolojik hastalıklara, disiplinsizliklere, kendini partiye dayatmalara, ben merkezci anlayışlara, ilke ihlallerine vb. karşı amansız olmak görevini de önümüze koymuştur. Bu ideolojik hastalıklara karşı amansız olunarak

tasfiyeciliğin partimizde yarattığı tahribat giderilebilir, partimiz yeniden ayakları üzerinde ayağa dikilebilir ve sınıf mücadelesinde önderlik fonksiyonunu yerine getirebilir.

Bütün bunların yanı sıra 2. OPK'mız aldığı bir çok kararla partinin içinde bulunduğu sorunlara çözümler üretmiş ve yönelim belirlemiştir. Parti tarihimizi 80'li yıllardan beri değerlendirmiş (esas olarak 3. Konferans ve sonrası olmak üzere), DABK'ın 87'de partimize karşı aldığı tavrı, sonrasındaki gelişmeleri, "birlik" konusundaki yaklaşımını, birliği, GBMK'yı, 1. OPK'yı, 18 Nisan darbesini, KÖK sürecini değerlendirmiş ve karar altına almıştır.

2. OPK'mızın önümüze koyduğu temel yönelim, parti çizgimiz doğrultusunda örgütü toparlamak, sınıf mücadelesinin ihtiyaçlarına göre yeniden şekillendirmek, politikleşme düzeyini yükseltmektir. Bu önümüze konan görevleri birbiriyle diyalektik bağı çerçevesinde ele alıp sol ve sağ tasfiyeciliğe karşı ideolojik mücadelenin, çalışma tarzımızı düzeltmenin, savaşa göre şekillendirmenin ve savaş gücümüzü yükseltmenin yolu 2. OPK kararlarını kavramak, partimizi ilkeleri üzerinde ayağa dikmek ve bu rotada gücümüzü on kat, yüz kat arttırarak kararlı olmaktan geçer.

Partimizin böylesi bir yönelime girdiği bu süreçte, halkımız da kendisine yönelen tüm saldırıların, baskıların, haksızlıkların son bulabilmesini sağlayacak tek umudun TKP/ML ve onun yaratacağı değerler olduğu bilinciyle, ona ve dolayısıyla yeni bir geleceğe destek vermeli, sahip çıkmalıdır. Bugün yaşanan tüm rezillikler bir Komünist Parti ve ona destek veren geniş halk yığınlarının inancı ve gücüyle son bulabilir. Kurtuluşun tek yolu budur.

MERHABA

Merhaba,
Direncini umutla yoğurup,
Yılgınlığa cesaretle karşı durup
Onurluca karşı gelip haksızlığa
Zindanlarda tutsaklığın
Esir edemediği yoldaşların
Tümü adına
Size
MERHABA
Sizi hiç görmedim
Hiç konuşmadık karşılıklı
Ne konuk oldunuz evime
Ne de çay demleyip
Sıcak sohbetlerde içirdim size
Öyleyse nerden tanıyor
Yüreğim ve aklım sizi
Nerden
Düşlerime bile yolcu olup
Girdiniz
Hücredeydim
Aydınlık olup
Aktınız
Yaşamdayım
Gerçek olup geldiniz
Sizi tanıyorum
Evet tanıyorum
Binlerce yoldaşı
İbrahim'i
Deniz'i
Ve nicelerini görmeden
Tanıdığım gibi
Tanıyorum
Yüzünüzü değil
Cesaretinizi
Coşkulu direngenliğinizi
Mücadele onurunuzu
Tanıyorum
Sevgili yoldaş
Seçtiğiniz devrim yolunun
Beynimde kesiştiği
Yolda gördüm belki de sizi
İmge değil gerçeksiniz
İnancınız kadar
Devrim tavrınız kadar
Gerçek
Onlar kadar
Güzelsiniz
Yüreğimdeki yeriniz kadar
Gerçek ve güzel
Sizi hep tanıyorum
Hep...

Elif

24 ARALIK SEÇİMLERİNİ BOYKOT EDELİM!

Tarihinin en bunalımlı dönemlerinden birini yaşayan faşist TC devleti toplumsal kesimler üzerinde yitirdiği "otorite"sini yeniden tesis etmek, işçi ve emekçi kesimlerin sarsılan güvenini yeniden sağlamak, sömürü ve katliamlarla elde ettiği artı değerin sömürücü klikler arasında yeniden paylaşımını sağlamak, emperyalist haydutlar arasında gerek küresel, gerekse bölgesel düzeyde yeniden oluşan dengelere göre şekillendirmek amacıyla alelacele bir seçim sürecine girdi.

Medya desteğiyle yıldızlaştırılan faşist CHP ve emperyalistlerin gözde uşağı olan Deniz Baykal birden "sosyal demokrat"lığını anımsayarak faşist koalisyon hükümetinden çekildi. MHP-DSP destekli azınlık DYP hükümeti kliklerin anlaşmaması sonucu "güvenoyu" alamayınca yeniden emniyet sibobu görevine giren CHP devreye sokuldu. Böylece seçim hükümeti oluşturularak 24 Aralık 1995 tarihi için start verildi.

Start verilmesiyle başlayan seçim süreci komprador kapitalistler ve feodal despotların çeşitli klikleri arasındaki hesaplaşmayı daha da kızıştırdı. Yasalarına "bağlı" olanlarla yasal "düzenlemeler" yapanlar arasında oynanan bu iğrenç oyun sonunda istedikleri zaman istedikleri biçimde yasalarının ırzına geçerek seçim kararlarını yürürlüğe soktular. Bırakalım işçi sınıfına ve emekçilere karşı oyunlarını, kliklerin birbirlerine karşı oynadıkları ayak oyunları, komplolar, sahtekarlıklar, göz boyamalar onların nasıl bir niteliğe sahip olduklarını, kimin çıkarlarını kime karşı koruduklarının ve bunu yaparken nasıl her türlü aşağılık yönteme başvurduklarının somut ve açık bir göstergesidir. Bu süreci sorgulayıcı biçimde incelediğimizde bu sistemin kendisi, sahipleri ve onların her kesimden piyonlarının nasıl bir çürüme ve tıkanma içinde olduğunu görebiliriz.

Göstermelik bazı "yasal düzenlemeler"i medyatik sorulara dönüştüren kan emiciler ve onların temsilcileri bunu yaparken yasalara ne kadar bağlı olduklarını göstermeye çalışıyorlardı. Ama gerçekte kitleler ise bu süreçte onların sahtekarlıklarını gördü.

Bazıları seçim isterken diğer bazılarının seçim istememesi ise kendi kliklerinin elindeki çıkar mevzilerini kaybetmeme veya yeni mevziler elde etme çatışmasıdır.

Neden Seçim, Neden 24 Aralık?

Komprador kapitalistler ve toprak ağalarının sömürü ve şiddet aracı olan TC devleti düştüğü "eskisi gibi yönetememe" krizini hafifletmek, yıpranan kurum ve kuruluşlarını onarmak ve güvenilir hale getirmek, gerek faşist devletten gerekse onun kurum ve kuruluşlarından umudunu kesen emekçi halk kitlelerini aldatarak ve yeniden güven sağlamak için SEÇİM ALDATMACASINA başvurmaktadır. Faşist devlet ve devletin esas sahipleri (Koç, Sabancı, Eczacıbaşı vb.) açısından seçimlerin başka hiç bir anlamı bulunmamaktadır. Baskı, sömürü ve katliam aygıtı olan devlet kendi başına bir kurum değildir. Merkezi şiddet aygıtı olan devlet kendine bağlı kurumlar aracılığıyla başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçileri ve muhalif kesimleri sömürerek baskı ve zulüm altında tutar.

Devletin niteliği, yapısı, kimin devleti olduğu bilinmeden, herhangi bir soruna ilişkin söylenenlerin hiç bir anlamı olmayacaktır. Devletin kurumsallaşması hakkında bir bilgiye sahip olmadan ve bu kanunların sömürücü sistem ve onun faşist devleti açısından önemi bilinmeden, devlete ilişkin herhangi bir sorunun doğru biçimde ortaya konulması ve doğru mücadele yöntemlerinin belirlenmesi mümkün olmaz.

Sömürü ve şiddet aracı olan TC devletinin temel kurumları ordu, polis, MİT vb. başta olmak üzere parlamento ve ona bağlı çeşitli kurumlardır. Ülkemiz emekçileri ve işçi sınıfı ordunun, polisin, MİT'in vb. faşist kurumlarının ne olduğunu, kendileri açısından ne anlam ifade ettiğini bir çok dönem yaşadıkları pratikleriyle önemli ölçüde görmüşlerdir. Ancak toplumdaki "hafıza zayıflığı", faşizmin ideolojik bombardımanı bu durumun bilince dönüşmesini önemli ölçüde etkilemiştir. Devletin faşist parlamentosu ise tam anlamıyla emekçi yığınları aldatmanın, köleleştirmenin ve sömürüyü kolaylaştırmanın bir aracı olarak kullanılmaktadır. Yani parlamento (Türkiye Büyük Millet Meclisi) faşist devletin bir kurumu (sözde yasama) olarak kitleleri aldatmanın, uyutmanın, boş vaadlerle oyalamanın, aynı zamanda da "demokrasi" oyunu ile bölmenin, karşı karşıya getirmenin bir aracıdır. Keza parlamento sömürücü haydutların hangi kesiminin kitleleri aldatacağının, daha fazla sömüreceğinin belirlendiği bir ahırdır. Bu parlamentodaki partilerin birbirinden farkı ise ahırdaki öküzlerle, küçük boğalar ya da inekler arasındaki farktır. Başka da hiç bir farkları yoktur.

Faşist devlet aygıtının yanında parlamento, tamamen dönemsel politikaların uygulanmasında kan emici sömürücülerin ihtiyaç duyduğu bir kurumdur. Sürekli ve devletin temel kurumlarından değildir. Ancak ordu, "yargı", polis, MİT devletin temel kurumlarıdır. Faşist TC devleti sivil bir kurumlaşmaya sahip değildir. Tamamen militarist bir yapıya sahiptir. Bu militarist yapının esas adı ise MGK (Milli Güvenlik Kurulu)'dır. Yasama, yürütme, yargı görevi bu merkezi faşist aygıt tarafından esasta yerine getirilir. Hatta parlamento ise tam bir aldatma, uyutma vitrinidir. Kan

emiciler ihtiyaç duyduklarında bu vitrini kullanırlar. Ancak bu vitrinin aldatıcı işlevini yerine getirebilmesi için araya en cilveli, en cavcavlı, en beğenilen, en rol kesen piyonlarını koyarlar. Bunların yanında sözde vekiller seçtirilerek daha aldatıcı olması sağlanır.

Parlamentonun bu genel niteliğini ve işlevini belirledikten sonra komprador kapitalistlerin ve toprak ağalarının neden seçime giderek bu parlamentoda (vitrinde) eskiyen, çürümüş, emekçi halk yığınları nezdinde güveni ve beğenisini yitirmiş, aşağılık uşaklarını değiştirmek, yenilemek istediğini daha iyi görebilir, anlayabiliriz. Aslında bu, vitrindekilerin ipliğinin pazara çıkmasından öte, kompradorların, ağaların ve onların faşist devletinin merkezi aygıtı olan MGK'nın sömürücü ve kan emici yüzünün açığa çıkmasıdır. Bu yüzün geniş emekçi yığınlar tarafından görülmesiyle birlikte bu iğrenç yüzün gizlenmesi çabası sonucudur ki vitrini yenileme (seçim aldatmacası) yoluna başvurmaktadırlar. Güveni sarsılan, umudunu kesen emekçileri yeniden yedekleme ve sömürücü sisteme bağlamanın bir aracı olan parlamentoyu yenileme ihtiyacı duymaktadırlar.

Daha fazla sömürü, daha fazla baskı, daha fazla zulüm, işkence ve katliam olan yarı-feodal sistemin yaşadığı yapısal tıkanıklığın bir sonucu faşist devlet yapısal yönetememe krizini aşamamaktadır. Bağlı bulunduğu emperyalist haydutların sömürü kurumları olan IMF ve Dünya Bankası'nın belirlediği politikaların dışına çıkamayan kan emiciler sadece halkımızın emeğine değil, aynı zamanda yer altı, yer üstü zenginlik kaynaklarını da sömürerek emperyalist haydutlara peşkeş çekmektedirler. Bu vahşi sömürüyle insan ve doğa yapısını alt üst eden gözü dönmüş kan emiciler, doğayı ve toplumu arsızca kirletmekte, insanlık onurunu ayaklar altına alarak, alınır satılır bir meta haline getirmişlerdir. Buna karşı çıkan tüm toplumsal kesimleri ve temsilcilerini ise vahşice katletmekten çekinmemektedirler. Ancak her şey sömücürü canilerin istediği gibi gitmemektedir.

Emperyalist haydutların geliştirip TC'nin kan emici sahiplerine uygulattığı ve herkesçe bilinen sömürü ve vahşet paketleri olan "24 Ocak Kararları", keza aynı haydutlar tarafından işçi sınıfımıza ve emekçi halkımıza dayatılan "5 Nisan Kararları" olarak bilinen işsizleştirme politikaları ve kıyım paketi olan "özelleştirme" politikaları "başarı"yla uygulanamamış, istenen sonuçlar alınamamıştır. Hem kompradorların hem de emperyalist haydutların planları uyuglanamayınca ekonomik krizden (ki çıkması mümkün olamayan) çıkılmamıştır. Bu ekonomik krizin önemli bir boyutunu oluşturan, yılda ortalama 400 trilyon TL'sine mal olan Kürt Ulusal Kurtuluş Savaşı'nı bastırmaya yönelik politikalardaki başarısızlık, iflas ve yaşanan askeri çıkmaz da eklenince TC devletinin ne kadar büyük bir çıkmaz ve çürüme içinde olduğu görülecektir. Bir seçim sistemini belirlemede ve seçime gidilir mi gidilmez mi tartışmasında aylarca çözümsüz kalması bile bu devletin ne kadar acz içinde olduğunun bir göstergesi olarak alınabilir.

Böylesine acizce yaşayan faşist devletin emekçi yığınlar üzerinde önemli bir otorite kaybına uğradığını herkes görebilir. Bunu devletin kendisi de görüyor. İşte bu otorite kaybını yeniden sağlamak ve kitleleri daha iyi aldatabilen, baskı altında tutabilen, aynı zamanda katliamlarda, sömürüde "yıpranmamış" uygulatıcıların ve uygulayıcıların belirlenmesi için seçim aldatmacasına başvurarak mevcut krizini hafifletmeye çalışıyor.

Seçim tarihinin 24 Aralık olarak belirlenmesinin ise egemen kliklerin kendi çıkarlarının rolü olmakla beraber, yaşanan krizin uzun sürmesi daha ciddi bunalımlara yol açacağı endişesi, Avrupalı emperyalistlerle sürdürülen daha fazla uşaklık ilişkisinde bir an önce bazı şeylerin rotaya girmesi çabalarının da ciddi bir payı vardır. Diğer önemli bir neden de yaşanan ağır kış koşullarında seçim sonuçlarını önemli ölçüde belirleyecek olan Kürt halkının ve yoksul köylülerin oylarının engellenmesi çabasıdır. Baskın seçim olarak adlandırılacak bu seçim aldatmacası süreci iyi incelendiğinde hangi tür sahtekarlıkların, hangi faşist ve gerici klik tarafından yapıldığını, muhaliflerini ve rakiplerini nasıl ekarte ettiğini görebiliriz. Bu durum yine mevcut devletin, parlamentonun ve onun içindeki partilerin gerçek niteliğinin ne olduğunu görmemize açık kanıttır.

Kan emicilerin sözde parlamentosunda birer piyondan öte işlevi olmayan partiler ve milletvekilleri emekçi halkımızın temsilcisi olabilirler mi? Emekçi kitlelerin çıkarlarını savunabilirler mi? Bu sorulara yanıt verebilmek için yukarıda belirttiğimiz faşist devlet aygıtının ve parlamento ahırının niteliğine, işlevine ve işleyişine iyi bakılması ve soruların sorulması gerekir. Bu parlamento ne iş yapar? Parlamentodaki partiler hangi sorunda işçiden, köylüden, küçük esnaftan, öğrenciden, kadından, Kürtlerden, Alevilerden, Lazlardan, Çerkezlerden, aydından, sanatçıdan, memurdan yana bir sorunu ciddi olarak tartışmış ve bu kesimlerin ihtiyaç duyduğu biçimde çözmüştür. Bu görülmelidir. Oysa TÜSİAD, TOBB, IMF, Dünya Bankası, ordu, polis, MİT gibi kurumların direkt savunuculuğunu yapmış, tüm kararlarını bu sömürücü, katliamcıların çıkarlarına göre almıştır, almaktadır.

Parlamento Kimin Parlamentosudur

Hiç şüphesiz ki para babalarının, mafyanın, halk katillerinin, ırz düşmanlarının, uyuşturucu tüccarlarının, büyük toprak ağalarının, tefecilerin, soyguncuların, rüşvetçilerin, azılı halk düşmanlarının, generallerin, polis şeflerinin, kelle

avcılarının, köy yakanların, işsizleştirenlerin, yargısız infazcıların, kısacası emeğimizi, onurumuzu, özgürlüğümüzü saltanatları için ayaklar altına alanların parlamentosudur.

Böyle Bir Parlamentonun Partilerine Oy Vermek Ne Demektir

Bu, para babalarına, mafyalaşmış devlet iktidarına, eli kanlı cellatlara ve bizleri iliğimize kadar sömürenlere: "BİZ BUNU HAK EDİYORUZ. Bizi sömürmeye, katletmeye, yakmaya, yıkmaya ve saltanatınızı sürdürmeye devam edebilirsiniz" demektir. Keza bu partilerin herhangi birine oy vermek demek bu devlete oy vermektir. MGK'ya oy vermektir. MGK'nın parlamentosuna oy vermek demektir. Kendi elimizle kendi sömürü fermanımızı imzalamaktır. Şimdiye kadar çektiğimiz zulmü, gördüğümüz işkenceyi, yaşadığımız yokluğu, yoksulluğu, baskıyı onaylamak demektir. Bu parlamentoya ve partilerine oy vermek demek aydınların içeri tıkılmasına, Kürtlerin katledilmesine, Alevilerin daha çok sömürülmesine, horlanmasına, işsizleştirmeye, özelleştirmeye, gençliğin robotlaştırılmasına, üretici köylülüğün emeğinin gaspedilmesine, küçük esnafın iflasına, topraksız köylülüğün daha da köleleştirilmesine, işçilerin ve memurların alın terinin daha pervasızca gaspedilmesine onay vermektir. Emperyalist haydutların egemenliğini kabul etmek demektir.

İşçi Sınıfı ve Emekçiler Seçim Aldatmacasına Kanmamalıdır

Uygulanan sömürü ve katliam politikası sonunda mevcut parlamentodan ve faşist partilerden önemli ölçüde umudunu kesen halk kitleleri seçim aldatmacası, sahtekarca vaatlerle yeniden düzene yedeklenmeye çalışılıyorlar. Halk kitlelerinin tamamen dışında oynanan bu iğrenç oyunun figüranı olmamalı, aksine oynanan bu iğrenç oyunu boşa çıkarmalıyız. İster şu parti olsun, ister bu parti olsun, ister muhalefette, ister hükümette olsun tüm bunların aralarında hiç bir fark yoktur. Onların yıllardır emekçileri nasıl kandırdıklarını, sömürülmesinde nasıl aracı olduklarını ve efendilerinin taktirine layık olmak için hangi sahtekarlıklara başvurduklarını görmemiz ve bu oyunu boşa çıkarmamız gerekir. Kompradorların ve ağaların faşist partileri arasında bir tercih yapılmamalıdır.

Gerek geçmişten beri var olan, gerekse 12 Eylül askeri faşist cuntası sonrasında kurulan ve bugün parlamentoda şu ya da bu biçimde yer alan partilerin hemen hepsi işçi-emekçi düşmanıdır, faşist devlet politikalarının azılı uygulayıcıları ve savunucularıdır. Katliamcılardır, yargısız infazcı, işkenceci, köy yakıcı, işçi-memur-esnaf düşmanıdırlar. Bunun farkında olmayan, bilmeyen ya hafızasını yitirmiştir veya aptalın biridir. CHP'nin MHP'den, DSP'nin DYP'den, ANAP'ın ve RP'nin tüm bunlardan ne farkı var? Katliamcılara, yargısız infazcılara, köy yakmalara, işten atmalara, yokluğa, yoksulluğa hangisi karşı çıkmıştır? Ya da Sivas'ta yakılan 37 insanın katili CHP-DYP başta olmak üzere hepsi değil mi? Gazi katliamı yine bu faşist odakların gözleminde, bilgisi dahilinde yapılmadı mı? Kürt köyleri yine bunların onayı ve denetiminde yakılmadı mı?

Peki bunlar hangimizin çıkarını savunmuştur ki bugün bazılarımız bunlara oy vermekte sakınca görmüyor? Kürtlere soruyoruz: Bu partilerin hangisi sizi savundu, bırakalım savunmayı hangisi sizi katlettirmedi, köylerinizi yakmadı, sürgün etmedi ...? İşçilere-memurlara soruyoruz: Bu parlamento ve partilerin hangisi sizin emeğinize sahip çıktı? İşsizleştirmeye, özelleştirmeye, sendikasızlaştırmaya karşı çıktı? İnsanca yaşamanızın asgari koşullarını oluşturmanız için hangi parti haklarınızı savundu ...? Aydınlara, gençlere, kadınlara, küçük esnafa, işsizlere, kısacası herkese soruyoruz. Alevilere ve diğer azınlık milliyet ve mezheplerin üyelerine ve temsilcilerine soruyoruz. Verilecek yanıt bellidir. Hiç biri sahiplenmedi ve savunmadı. Aksine bu insanlık dışı politikaların uygulanmasında MGK'nın aldığı tüm kararları kayıtsız şartsız onayladılar. Tüm bunlara rağmen bazı emekçi kesimler hala CHP'nin, DSP'nin gerçek yüzünü görmüyorlar. Hatta bazı sosyal-demokrat çevreler, sözde devrimciler CHP ya da DSP'yi veya bunlar içindeki bazı etkisiz unsurlara oy vermeyi öneriyorlar, savunuyorlar. Bu ihanettir! Bu halkı ve kitleleri satmaktır! Bu partilere ve kişilere oy verenler veya önerenler onurlarını, kişiliklerini satmaktadırlar! Bu onursuzluğa, kişiliksizliğe dur denilmelidir!

Kime Oy Vereceğiz

Öncelikle mevcut düzen partilerinden ve faşist partilerden veya parlamentoya gidecek herhangi partiden birine oy vermek zorunda olmadığımızı görmeli ve bilmeliyiz. Neden böyle zorunluluğa ve yaptırıma boyun eğiyoruz? Oy vermenin bir zorunluluk olmadığını öğrenmeliyiz. Bizi kendi iğrenç oyunlarının bir piyonu yapan TC devletine, parlamentosuna, partilerine bu bilincimizle karşı çıkmalıyız. Neden "benim kimseye verecek oyum yok" demiyoruz? Önce bunu demesini öğrenelim ve öğretelim. Bu kendi bilincimiz ve tavrımızdır. Onuruna, emeğine, özgürlüğüne sahip çıkma tavrıdır. Kişiliğimizi, irademizi peşkeş çekmeme tavrıdır. Bu iğrenç oyunda oyuncak olmama tavrıdır. Sürü gibi güdülmekten kurtulma tavrıdır. Alın terimizi, emeğimizi gasp edebilirler ama onurumuzu, irademizi gasp edemeyeceklerini onlara göstermeliyiz. Bizi ezenleri, sömürenleri, katledenleri, yokluk yoksulluk içinde bırakanları yola getirmenin başka da seçeneği yoktur.

Hiç Kimseye Oy Vermeyeceğiz

Faşizmin ve uşaklarının oyunlarına alet olmamak için hiç bir işçi, memur, köylü, aydın, öğrenci, esnaf, işsiz, Kürt, Laz, Çerkez, Ermeni, Alevi oy vermemelidir. Seçime katılmamalıdır. Bu seçim aldatmacasına kanmamalıdır. Parlamento aracılığı ile oynanan oyunu boşa çıkarmalı, tüm gücünü bu sistemin ve faşist devlet mekanizmasını parçalayacak olan Demokratik Halk Devrimi mücadelesine seferber etmelidir. Devrimi gerçekleştirecek olan başta proletarya olmak üzere tüm ezilenlerin PARTİSİ saflarında örgütlenmeli ve savaşmalıdır. Kimseye oy vermemek demek, bağımsızlık, halk demokrasisi, sosyalizm için savaşmak demektir.

Parlamentoya ve tüm partilerine oy vermeyerek hesap sormalıyız. Bazı çevreler proleter devrimcilerin bu tavrını anlamakta zorlanıyorlar. Bazıları ise anlamak istemiyorlar. Neden boykot ettiğimizi anlayabilmeleri için yukarıda anlattığımız devletin, parlamentonun, partilerin niteliğini doğru bilmeleri gerekir. Keza devrimin sübjektif güçlerinin ne durumda olduklarını doğru biçimde belirlemeleri gerekiyor. Zira bu politik iktidar mücadelesinin bir taktiğidir. Basit bir seçime katılıp katılmama olarak değerlendirilemez. Politik iktidar mücadelesi perspektifinden yoksun olanlar sorunun sadece seçime katılma yanını görüyorlardır. Bazıları bize "hep boykot ediyorsunuz, bu tavır hiç değişmeyecek mi?" diye soruyorlar. Bizim yanıtımız ise şudur: Esasta değişmeyecek. Ancak bu hiç değişmeyecek anlamına gelmez. Koşulları oluştuğunda proleter devrimciler bunu bir mücadele taktiği olarak kullanırlar fakat mutlaklaştırmazlar.

Zira bu ülkede Kürt ulusal burjuvazisinin yasal temsilcisi olan DEP gibi sistem içindeki bir partinin ve milletvekillerinin başına getirilenler bu kadar çokken tamamen sistem dışı olan devrimci proletaryanın temsilcilerine bu izin verilmeyecektir. Bunun görülmesi gerekir. Düzen içi ya da düzen dışı olmak parlamento sahiplerinin tavrını önemli ölçüde değiştiriyor. Öbür taraftan da şunu sormak gerekir. HEP'i HEP yapan ulusal kurtuluş gerillalarının mücadelesidir. Peki HEP'e özenenlerin dayandığı güç, somut ve fiili güç hangisidir acaba? Yeni taktikler, yeni güçler dengesi bulunur. Onun dışında söylenen her şey boş ve anlamsızdır. MLM'ler soruna böyle yaklaşır. Küçük burjuvalar ise başka türlü.

Küçük burjuvalar parlamentodan ve parlamento partilerinden umudunu kesmiş kitlelere şunu söylüyorlar: "Siz sakın düzen dışına çıkmayın, parlamentodan umudunuzu kesmeyin. Bize ya da bizim desteklediğimiz adaylara oy verin. Biz parlamentoya gelirsek sizin haklarınızı savunuruz. Sizin için gerekli yasaları çıkarırız. Parlamento ya da partilerin çoğu faşisttir. Ama olsun. Biz bir şeyler yaparız. MGK da bize karışmaz" vb. vb. Evet küçük burjuvalar kitlelere bunu öğütlüyorlar. Sistem dışına çıkan kitlelere sistem içini öneriyorlar. Parlamentodan hiçbir zaman umudunu kesmemelerinin nasihatını somut olarak gösterdikleri "platform adayları"yla ve "cephe adayları"yla, "bağımsız adaylar"la pekiştiriyorlar. Bunu devrim adına, devrimcilik adına yapıyorlar. Oysa bu düpedüz oportünizmdir. Reformizmdir. Üstelik bunlardan bazıları zaten içine girdikleri devrim tasfiyeciliğini bu süreçte daha da hızlandırarak sürdürmektedirler. Bazı pratikleriyle mevcut düzen partilerinden farkları bile belli olmuyor. Söz gelimi Ankara'ya yürüyen yüzbinlerce kamu emekçisinden parlamentoyu koruyan düzen partileri ile Ankara'ya yürüyen yüzbinlerce kamu emekçisini "Ankara piknikçileri"yle oyalayan "piknikçiler" arasında ne fark var? Onlar şimdi hangi yüzle kamu emekçilerinden oy istiyorlar. Yoksa bu sefer meclis bahçesinde "piknik" yaptırma vaadinde mi bulunuyorlar? Soruyoruz bu "girişimciler" ve bu "yeniden kurmacılar" türevleri kitlelere diğerlerinden farklı bir parlamentoyu ve MGK'yı nasıl izah edip de böylesine rahat aldatma yoluna gidip oy isteyebilecekler? Üstelik devrim ve sosyalizm adına... Haydi diğerleri neyse...

Seçimlere Biz De "Katılıyoruz"

Seçimlerde hiç bir partiye oy vermemek demek ya da boykot etmek demek seçimlerden uzak duracağımız, ajitasyon/propaganda yapmayacağımız anlamına gelmiyor. Tam tersine biz seçime katılarak seçim ortamının yaratmış olduğu avantajlı durumu değerlendirerek partinin, devrimimizin ve nihai kurtuluşumuzun kendi örgütlü mücadelemizle olacağını milyonlarca kitlelere taşıyacağız. Devrimci proletaryanın ve emekçilerin partisi olarak ve onun militanları olarak, ayrıca tek tek emekçiler olarak sistemden umudunu kesmiş tüm kesimler olarak sandık başına gitmeyen, oy kullanmayan ya da gidip de boş oy kullanan işçi, memur, köylü, esnaf, öğrenci, aydınlar olarak bir cephede buluşacağız.

24 Aralık seçimleri bu anlamda "sesini yükselten emekçileri yeniden düzene bağlayan, yedeklemeye çalışan" düzen partileri ve onun destekçileri reformistler ve tasfiyecilerle seçime katılmayan, seçimi boykot edenler arasında yaşanan bir yarış olacaktır. Yeni düzeni çeşitli biçimlerde yenilemeye çalışanlarla onu yıkmaya çalışanlar arasındaki mücadeleye şimdiden dönüşmüş durumdadır 24 Aralık seçimleri.

PARTİMİZ TKP/ML SAĞ VE "SOL" TASFİYECİLERE KARŞI VERDİĞİ MÜCADELENİN BAŞARISIYLA BİTİRDİĞİ 2. OLAĞANÜSTÜ PARTİ KONFERANSI'NI DOSTA VE DÜŞMANA DUYURDU!

Düşmanın yıldırma politikaları karşısında ayakta duramayanların, güçsüzleşenlerin, sınıf mücadelesinden kaçanların günden güne çoğaldığı bir süreçte partimiz TKP/ML 2. Olağanüstü Parti Konferansı'nı (2. OPK) tamamlamış, içte ve dışta halkın tek umudunu, yani partimizi güçsüzleştirmeye çalışan tüm hainler ve düşmanlara karşı kızıl bayrak dikerek sınıf mücadeleleri tarihinde önemli bir adımı daha atmıştır.

Partimiz TKP/ML attığı bu adımı militanlarını harekete geçirerek dost ve düşmana duyurmuş, bunu 2. OPK'yı tanıtım kampanyasıyla somutlaştırmıştır.

1 Mayıs Mahallesi'nde 2. OPK'nın tanıtımına yönelik çok sayıda yazılamalar yapılmıştır.

Yine 1 Mayıs Mahallesi'nde gerici, yozlaştırıcı ve fuhuş yuvası haline gelen Öz Malatyalılar birahanesi molotoflanmış, bu molotoflama esnasında birahanede maddi hasarlar meydana gelmiştir. Eylem anında 2. OPK'mızın başarıyla sonuçlandığının ve partimiz TKP/ML'nin ezilen yoksul halkımızla birlikte tüm bu yozlukların kökünün kazıyıcısı olacağı yönlü propaganda da yapılmıştır.

Aynı mahallede 2. OPK tanıtımına yönelik yoğun kuşlamalar yapılmıştır.

Esatpaşa'da 2. OPK tanıtımına yönelik yazılamalar, kuşlamalar ve pullamalar yapılmıştır.

Armağanevler'de 2. OPK tanıtımına yönelik yazılamalar yapılmıştır.

Huzur Sitesi'nde konferans tanıtımına yönelik yazılama yapılırken bir de pankart asılmış, bu pankart asılı kaldığı sürece kitlelerin konferansımızın bitirildiğinden haberdar olmasında önemli bir rol oynamıştır.

Dudullu bölgesinde 2 kahvede konferansa ilişkin tanıtım kampanyası yapılmıştır.

Ümraniye Vergi Dairesi molotoflanmıştır.

Tuzla'da yine konferans tanıtımına ilişkin yazılamalar yapılırken, Tuzla katliamına ilişkin yazılamalar da yapılmıştır.

Kartal'da Fİ parti düşmanı olarak yargılanmış ve buna paralel olarak cezalandırılmıştır.

Sarıyer'de bir pankart asılmış, bunun dışında Okmeydanı E5 karayoluna asılı bomba süsü verilmiş pankart da bomba imha ekipleri tarafından indirilmiş, bu pankartlar da konferansımızın duyurulmasında önemli bir rol oynamıştır.

Bunun dışında Esenyurt'ta İbrahim Kaypakkaya yoldaşın resmi bulunan ve "Şan Olsun 2. OPK'mıza" yazılı pankart asılırken, Okmeydanı ve Sarıyer'de çok sayıda yazılamalar yapılmıştır.

Partimiz TKP/ML'nin bir yan örgütü olan TMLGB de konferans tanıtımı kampanyası sürecinde bir takım eylemlerle konferansımızı kitlelere duyurmaya çalışmıştır. 2. OPK'nın hemen ardından yapılan molotofların etkisizliğiyle bu eylemler tekrar edilerek, Zincirlikuyu Yapı Kredi, Zincirlikuyu Garanti Bankası, Gayrettepe Akbank, Zeytinburnu Demirciler Sitesi Pamukbank şubeleri molotoflandıktan sonra da bir kez daha Zincirlikuyu Yapı Kredi ile birlikte Unkapanı Yapı Kredi, Kazasker Garanti Bankası Şubesi, Yıldız ve Boğaziçi Üniversiteleri'ndeki bankamatikler, Bayrampaşa Murat Mahallesi Garanti Bankası, Bağlarbaşı Akbank Şubesi molotoflanırken, Zeytinburnu Yeşiltepe Mahallesi'nde 34 RJP 84 plakalı sivil polis otosu da molotofla yakılmıştır. Bu molotoflamanın arkasından Zeytinburnu'nda polislerin yoğun bir ablukası yaşanmıştır. Yine Soğanlı'da Köy Hizmetleri'ne ait bir otobüs molotoflanarak yakılmıştır.

Ümraniye K. Karabekir bölgesinde "Şan Olsun 2. Olağanüstü Parti Konferansımıza" sloganı bulunan bolca pullama yapılırken çok sayıda yazılama da yapılmıştır.

Bayrampaşa Kocatepe'de "Şan Olsun 2. OPK'ya" yazılı çok sayıda afişleme ve yazılamalar yapılmıştır.

Bahçelievler, Basın Sitesi bölgelerinde OPK'yı tanıtıma yönelik pullamalar yapılmıştır.

Bağcılar, Papaz Köprüsü, Barbaros bölgelerinde de yine pullamalar yapılmıştır.

Dağevleri, Derbent, Ferahevler, Kocataş bölgelerinde yazılamalar yapılırken, Şenevler, Büyükdere bölgelerinde yazılamalar ve pullamalar yapılmıştır.

Yine Kazım Karabekir ve Sanayi Mahallesi ile birlikte Tramvay Durağı, Veli Efendi, Çırpıcı, Telsiz Mahallesi, Yeniyol bölgelerinde "Şan Olsun 2. OPK'mız" yazılı pullamalar yapılırken bolca yazılama da yapılmıştır.

Dağevleri Kocataş yoluna yine OPK'yı selamlayan bir pankart asılmıştır.

Yeniyol bölgesine de bir pankart asılırken Soğanlı Meydanı'na 3x3 m ebatlarında asılan "Yaşasın 2. Olağanüstü Parti Konferansımız" yazılı bir pankart 3 saat kalmıştır. Bu sırada çok sayıda insan bu pankartı görebilmiş ve bu da konferansın duyurulmasında önemli bir rol oynamıştır.

Yine Bağcılar, Yeni Mahalle, Kirazlı, Kocasinan, C. Mahallesi'nde "Yaşasın 2. OPK'mız", "Her Şey Parti İçin, Parti Devrim İçin", "OPK'ya Selam Savaşa Devam" sloganlı yazılamalarla birlikte çok sayıda pullamalar yapılmıştır.

Bunun dışında 14 Kasım günü saat 8.00'de Merter-İncirli arası E5 karayolu üzerinde bulunan inşaat halindeki bir binaya "Şan Olsun 2. Olağanüstü Parti Konferansımıza! TKP/ML TMLGB" yazılı bomba süsü verilmiş pankart asılmış ve pankart 2 saat sonra sivil ve resmi polislerce indirilmiştir.

Yine 2. OPK'mızı tanıtmak amacıyla Topkapı İş Merkezi'nin en üst katında bombalı pankart asılmıştır. Pankart asıldıktan bir süre sonra açılması ve bunu indirmek için çıkan polislerin çatı kapağını açmaya çalışmasıyla birlikte kurulan bubi tuzağı ile bomba patlaması planlanırken, pankartın ipi kopmasına rağmen takılması sonucu yarıya kadar açılmış, yukarıya çıkan bir polis görevlisinin kapıyı açmasıyla bomba patlamış, herhangi bir yaralanma ya da can kaybı olmazken bu eylem kamuoyuna da yansımış ve amacına ulaşmıştır.

2. OPK'nın hemen ardından Soğanlı bölgesinde yapılan korsanın çok düzensiz ve etkisiz olduğu değerlendirilerek 5 Kasım Pazar günü Yenibosna Cami Durağı'nda saat 17.00'de 60 kişinin katılımıyla bir korsan gösteri daha yapılmıştır. Bu gösteri daha etkin ve daha organizeli olmuştur. "Yaşasın 2. OPK'mız", "Kazanılacaksa Devrim, İbrahim, İbrahim Kaypakkaya, Ardından Yürüsün Proletarya, İbrahim Kaypakkaya, Ardından Yürüsün Proletarya, Maoist Güzergahta, Halk Savaşıyla, İktidara, İktidara, İktidara!" sloganları atılırken yol kenarındaki bir inşaata 8m'lik "Yaşasın 2. OPK'mız, Yaşasın Partimiz TKP/ML, Ordumuz TİKKO, Gençlik Örgütümüz TMLGB" yazılı pankart asılmıştır. Korsan yerinde bulunan Esbank ve Garanti Bankası bombalanmış, aynı zamanda molotoflarla yakılmıştır. Polislerin alana girmediği görülürken katılımcıların bir kısmı polisin korsan bitiminde havaya ateş açtığını, ancak yakınlaşmaya cesaret edemediğini de gözlemlemiştir.

G. Antep'te ve Eskişehir'de de "Her Şey Parti İçin, Parti Devrim İçin", "2. OPK'nın İsyan Ateşini Körükle", "OPK'ya Selam, Savaşa Devam" sloganlı afişlemeler ve yazılamalar yapılmıştır.

Tüm bu eylemliliklerin yanı sıra İstanbul Üniversitesi'nin bazı kampüslerinde, İTÜ'de, Marmara Üniversitesi'nde, Yıldız Teknik Üniversitesi'nde de 2. OPK'yı tanıtım amaçlı pullamalar yapılmış, İstanbul Üniversitesi Avcılar Kampüsü ile Marmara Üniversitesi'ne "Yaşasın 2. Olağanüstü Parti Konferansımız! TKP/ML TMLGB" sloganlı pankartlar asılmıştır.

Tüm bu eylemlilikler esnasında partimiz hiç bir kayıp vermezken, yazılama ve pullamalar dışındaki etkin olan eylemlilikler çok sınırlı bir biçimde kamuoyuna yansıtılmıştır.

Partimiz TKP/ML'yi içten çökertmeye çalışan düşmanlarına 2. OPK ile bir yenilgi daha verdirilmiş ve kazanılan zafer devam ettirilmiştir. Bu zafer düşman karşısında da bir gün mutlaka çok daha boyutlu bir şekilde kazanılacak ve halkla birlikte şu ya da bu partinin değil partimiz TKP/ML'nin iktidarından bahsedilecektir.

-Yaşasın 2. Olağanüstü Parti Konferansımız!

- Yaşasın Partimiz TKP/ML, Halk Ordumuz TİKKO, Gençlik Örgütümüz TMLGB!

TKP/ML Karadeniz Bölge Komitesi'nin 2. OPK'nın tanıtımına yönelik çıkardığı bildiriyi yayınlıyoruz.

KARADENİZLİ İŞÇİLER, KÖYLÜLER, GENÇLER...

İnsanlığın sınıflara ayrıldığı, zengin ve yoksulun, ezen ve ezilenin, sömüren ve sömürülenin saflaştığı dönemden bu güne, haklıyla haksızın savaşı kimi zaman şiddetlenerek, kimi zaman da fırtına öncesi sessizliği andıran bir durumda ama hiç bitmeden sürmüştür. Ve insanlığın nihai kurtuluşu olan komünizme kadar da sürecektir.

Bu savaşımın Türkiye toprağındaki temsilcisi ve sürdürücüsü partimiz Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist'tir (TKP/ML). Partimiz ezilen, sömürülen işçi, köylü, öğrenci tüm mazlum halkımızın kurtuluşunu Demokratik Halk Devrimi'nde (DHD) görür.

TKP/ML DHD'den durmadan sosyalizme ve oradan komünizme varmanın, sınıf savaşımının ülkemizde sürdürülmesinin biçimi olarak silahlı halk savaşını savunur. Kuruluşu olan 1972 yılından beri silahlı halk savaşını, halk ordusu Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu (TİKKO) aracılığıyla yaşama uygular.

Karadeniz'in Emekçi Halkı!

1990 yılından beri, TİKKO Karadeniz Bölgesi'nin dağlarında gerilla savaşı veriyor. Devletin silahlı güçlerine karşı eylemler düzenliyor, köylülere parti ve orduyu tanıtmak, onları devrimci mücadeleye katmak için propaganda çalışmaları yapıyor. Yaklaşık beş yıllık bu mücadelede onlarca önder ve savaşçı yoldaşımızı şehit verdik. İşte bu nedenle sizler artık partimizin ve ordumuzun yabancısı değilsiniz.

Partimiz TKP/ML, 1994'ün 18 Nisan'ında parti içindeki sol-sekter tasfiyeci hizip tarafından darbelenerek merkezi yapısını yitirmişti. Bu süreçten sonra partiye sahip çıkan Marksist-Leninist-Maoist (MLM) güçler Konferans Örgütleme Komitesi (KÖK) oluşturmuş ve konferansı bir an evvel yaparak merkezi yapıyı yeniden oluşturmak için çalışmalara başlamıştı.

Parti tarihinde en zorlu dönemlerden olan bir yıllık bu süreç, sağ tasfiyecilerin tüm engelleme girişimlerine rağmen 2. Olağanüstü Parti Konferansı (OPK) gerçekleştirilerek başarıyla sonuçlanmıştır.

MLM'lerin bu zaferi konferans sürecine girmemize sebep olan sol-sekter darbeci tasfiyeci hizibe ve konferans öncesi ve sırasında yaptıkları karşı devrimci eylemleriyle sağ tasfiyeci parti düşmanlarına karşı kazanılmış çifte zaferdir.

2. OPK partinin derbeden sonra "bitecekler, artık sonları geldi, bu sorunların altından kalkamazlar" diye düşünen, partiyi legal alana çekerek tartışma kulübüne çevirmek isteyen, parti dışındaki İşçi Partisi vb. gibi şer odaklarına, burjuvaziye yani düşmanın suratına indirilmiş okkalı bir şamardır.

2. OPK'yla partimiz yeni bir tarihsel sürece girmiştir. Bu süreçte İbrahim KAYPAKKAYA'nın çizdiği kızıl güzergahın, ilkelerimizin, komünist değer ve ahlak anlayışımızın yaşama geçirilmesinde tavizsiz ve ısrarlı olacağız. Partiye karşı yönelen her türlü saldırıyı kimden ve nereden gelirse gelsin geri püskürteceğiz. Partimizin sınıf mücadelesinde hak ettiği yere gelmesi için bütün gücümüzle çalışacağız.

Ekiminden yaprak kırmasına, kurutmasına kadar sabırla çalışan tütün emekçileri; çamur içinde sabahtan akşama çalışan çeltik emekçileri; binbir uğraşla dalından tek tek toplayıp, sokaklarda kurutan fındık emekçileri; sulamadan ilaçlamaya kadar türlü çilelerle çalışan, üreten, bütün yıl çalışıp hakkının karşılığını alamayan tüm köylüler, emekçiler... Artık bu sömürüye bir son deyin! Hakkınızın karşılığını isteyin! Emeğinize sahip çıkın! Sizin sesiniz, Türkiye halkının sesi olan proletaryanın öncü kurmayı partimiz TKP/ML'ye, halk ordumuz TİKKO'ya katılın!

2. Olağanüstü Parti Konferansı'mızın coşkusuna ortak olun!

Yüklü haraçlar altında ezilerek, maddi sıkıntılara dayanan öğrenci gençler; ağır koşullarda bulabildiği işlerde düşük ücretle çalışan işçi gençler; okuyamayan, okul bitirdiği halde iş bulamayan, çevre ve aile baskısı gören işsiz gençler... Yaşadığınız sorunların köklü çözümü ancak devrimle olur. Pansuman çözümlerle yetinmeyin! Düzenin çemberini kırın! Düşünün, sorgulayın! Partinin yan örgütü olan Türkiye Komünist Partisi Marksist-Leninist Gençlik Birliği (TMLGB) içinde yer alın! Canlı, dinamik, enerji dolu olan gücünüzü 2. OPK'yla artan gücümüze katın!

Yeryüzünün yüzlerce metre altında, lamba ışığında ter döken, her an ölümle yüzyüze olan maden işçileri, kireç ocaklarında, kiremit ve tuğla fabrikalarında çalışan işçiler... Üretimden gelen gücünüzün farkına varın! Devlet ve patron yetmezmiş gibi sarı sendika ağalarının sizleri sömürmesine izin vermeyin! İşyerlerinizde parti hücrelerinde örgütlenin!

Enflasyon altında ezilen, sosyal hak ve hizmetlerden mahrum olan memurlar... TKP/ML önderliğindeki örgütlenmelerde grevli-toplu sözleşmeli hak mücadelesine katılın!

Ve sizler; yaşamın her alanındaki zorlukları yaşayan; bilen, eşinde, çocuklarında gördükleriyle onlara ortak olan; devletin, ailenin, erkek cinsinin baskısı altında ezilen, eve kapatılan, tarlada, evinde, ürettikleri görülmeyerek emeğinin hakkı verilmeyen kadınlar... Düzenin sizlere biçtiği rolü kabullenmeyin! Gerçek kurtuluşunuzun insanlığın kurtuluşuyla, devrimle olacağını kavrayın! TKP/ML'ye katılın, destek verin!

İşçiler, Köylüler, Gençler, Memurlar... Tüm Karadeniz Halkı!..

Tarih, haklılıklarından aldığı güçle, kazanacaklarına inanmış, birbirine kenetlenmiş, kararlı, disiplinli örgütlü bir halkın, er geç zaferi kucakladığını defalarca kanıtlamıştır.

Türkiye halkı da tarihe zaferle sonuçlanan bir sayfayı, partimiz TKP/ML önderliğinde verilecek devrimci savaşım ile yazacaktır.

TKP/ML, 23 yıllık mücadele tarihi, 300'ü aşkın şehitleriyle DHD için verilen savaşımda kararlılığını, komünist ilkelerinden taviz vermez tavrını sergileyerek ispatlamıştır.

Karadeniz dağları, düşmanın yoğun operasyonları içinde, Türkiye'nin dört bir yanından bir araya gelerek günlerce süren tartışmalarla 2. OPK'sını tamamlayan delegelerin ve konferansın güvenliğini sağlayan gerilla grubunun cesurluğuna, atikliğine, başarısına tanık olmuştur. Siz Karadeniz insanı da; Karadeniz dağlarında 2. OPK'yla başlayan partiyi inşa ve atılım sürecinin canlı tanıkları ve yaratıcıları olmalısınız.

Onurlu, haklı, bir o kadar da zorlu olan devrim mücadelesine fedakarca katılmalı, kurtuluşun güvencesi gerillanın sahiplenicisi ve destekleyicisi, TKP/ML'nin yaratacağı başarıların ortağı olmalısınız.

- Yaşasın Partimiz TKP/ML, Halk Ordumuz TİKKO, Gençlik Örgütümüz TMLGB!

- Yaşasın 2. Olağanüstü Parti Konferansı!

- Yaşasın Bağımsızlık, Halk Demokrasisi, Sosyalizm Ve Komünizm Mücadelemiz!

- Her Türden Parti Düşmanı Akıma Ve Yönelime Karşı 2. OPK'sı Doğrultusunda Birleşelim, Örgütlenelim, Mücadele Edelim!

Ekim 1995
TKP/ML KBK
Türkiye Komünist Partisi / Marksist-Leninist
Karadeniz Bölge Komitesi

GERİLLALAR

Karanlığın sessizliğinde
Yürürler emin adımlarla
Elleri silahta
Her an hazırdırlar vuruşmaya
Otlar kaplamıştır yürüdükleri yolu
İşte o yol
Yolda kalleş bir pusu
Pusuda kan emiciler
Beklerler partizanların yolunu
Oysa düşünemezler
Gelenlerin kim olduğunu
Sanıyorlardı gelenlerin
Silah sesiyle korkup kaçacaklarını
Ama birazdan göreceklerdi
Göreceklerdi ölümün bile
Karşılarında nasıl titrediğini
Ve işte o an gelir
Karanlığı böler namlular
Silah sesiyle irkilir partizan
Doğrultur silahını
Gönderir kurşunları
Kalleş pusuya
Çeker içine barut kokusunu
Çoğalır gözündeki fer
Kabarır içindeki öfke
Ve haykırır İBRAHİM'in adını
Yoldaşlar
Bu yolda akacaksa kanımız
Mutlaktır zaferimiz
Artık ölüm bile duramaz karşısında
Yok olur faşizmin siperleri
Köhnemiş düzen acıyla iniler
İnancın, öfkenin
Ve cesaretin karşısında

Çetin

(Karadeniz dağlarından tüm yoldaşlar adına selamlar, yürekleri mücadeleyle dolu insanlara en sıcak yoldaş sevgisiyle!)

TKP/ML İstanbul İl İşçi Komitesi'nin bir parti düşmanının cezalandırılması ile ilgili bildirisini yayınlıyoruz.

PARTİ DÜŞMANLARINDAN VE ASALAK HIRSIZLARDAN HESAP SORACAĞIZ

Her ülkede nesnel koşulların üzerinde proleter bilinçle kurulan KP'ler egemenlerin çok yoğun saldırılarına maruz kalırlar. KP'lerin kendi mezar kazıcıları olduğunu bilen bil cümle zalimler, kaçınılmaz sonlarına ayak diremeye çalışırlar, bunun için KOMÜNİST PARTİSİ'ne yönelik yoğun bir savaş açarlar. Kuşkusuz açılan savaş çok yönlüdür. Umudu yok edemeyeceğini, özgürlük savaşçılarını bitiremeyeceğini bilen burjuvazi, siyasal ajanları vasıyasıyla kaleyi içten fethetmeye çalışır. KP'lerle kitlelerin "etle tırnak gibi" olduğunu bilen düşman, halkı KP'den uzaklaştırmaya, devrimden soğutmaya yönelik özel bir çaba harcar.

Biz bu bildiride "yüzüne devrimci demokrat maskesi takıp, ilerici, demokrat, duyarlı çevreyi kendi kişisel çıkarları için kullanan, bencil, asalak, düşkün kişiliklerin" devrimci değerleri nasıl kirlettiklerinin, böylece halkı devrimcilerden nasıl soğuttuklarının üzerinde duracağız. Bunlardan biri olan Fİ asalağının pisliklerini anlatacağız. Yaptıklarının karşılığında Fİ asalağı partimiz tarafından yargılanmış ve cezalandırılmıştır.

Devrimci değerlerin emek, kan ve can pahasına zorluklarla kazanıldığını uzun uzun anlatmayacağız. Zorluklarla kazanılan bu değerler üzerinde bir dizi asalak kişilerin palazlanıp bencil çıkarları için hovardaca kullandıkları hepimiz tarafından bilinen bir gerçekliktir. Tavır takınılması gereken bir gerçeklik karşısında partimiz uzun zamandan beri ciddi eksikliklerin içine düşmüş, gereken tavrı gösterememiştir. Bunun esas nedeni partimizin kendi iç sorunlarıyla uğraşıyor olmasıdır. Geçmiş süreçte parti değerlerimizi kişisel çıkarları için kullanan Kemal Taymaz alçağının cezalandırılması bu konudaki olumlu örneklerimizdendir.

Partimiz uzun bir zamandan beri değerlerimize, ilkelerimize sahip çıkmada gevşek davranmış, dışa karşı mücadelede ciddi zaaflar içine düşmüştür. Partimizin kızıl güzergahında başarıyla sonuçlanan 2. OPK'mız geçmiş süreçlerin özeleştirisini yapıp mahkum etmiş, bu olumsuz gidişatın önüne set çekmiştir.

Parti önderliğimizin İKK Özel Sayı 8'de de vurguladığı gibi mevcut toplumsal sisteme en karşıt, en uzlaşmaz odak olarak KP, düşmanın her yönden en ağır saldırılarına maruz kalır. Komünist Partisi açık ve gizli binbir yöntemle ideolojik, politik, örgütsel ve askeri olarak saldırıların hedefi olur. Bu saldırılar KP içinde ortaya çıkan kaçkın ve suçlulara değin uzanır. KP varlığına yönelik bu saldırılara göğüs germek, en şiddetli bir biçimde bu saldırılara cevap vermek zorundadır.

Başkan Mao'nun dediği gibi "devrim yapmak ziyafet vermeye, yazı yazmaya, resim yapmaya ya da nakış işlemeye benzemez. O kadar zarif, o kadar sakin ve yumuşak, o kadar ılımlı, uysal, kibar, ölçülü ve alicenap olamaz". Bu nedenle bir KP kendine tokat atana diğer yanağını da dönen "İsa'cılar"dan olamaz.

Bir KP kendine bilinçli, sistemli ve tüm uyarılara rağmen peşpeşe tokat atmaya devam edenin beynine proletaryanın demir yumruğunu indirmelidir. İndirmek zorundadır. Aksi taktirde binbir zorluklarla kan ve can pahasına yarattığı değerleri, kaçkınlara ve suçlulara peşkeş çekmekten ve böylece de kendisinin varlığını koruyacağı ve geliştireceği olanaklardan kendi kendini mahrum ederek yok oluşa gitmekten kurtulamaz.

Tüm KP'ler için geçerli olan bu belirlemeler partimiz TKP/ML için çok daha geçerlidir. Geçmiş süreçte parti değerlerimizi çar çur eden, bunları kişisel değerleri için kullanan ya da ihanet ve alçaklıklarını yüzlerine taktıkları siyasal bir maskeyle gizlemeye çalışan bilumum suçlular ve kaçkınlar, 2. OPK'mızın belirlediği ilkeler ışığında bir bir hesap verecektir. Bugün bu hesap sorma süreci her alanda başlatılmıştır. 1 Nolu gerilla bölgesinde parti silahlarının üzerine yatmaya kalkışan konferans kaçkınları hak ettikleri yanıtı partimizden almışlardır.

İhanet ve alçaklığı cezasız bırakmamak, süreçle hesaplaşmak bugün alanımızda da başlatılmıştır. Asalak, kişiliksiz ve hırsız Fİ, bütün uyarılarımıza rağmen ısrarla suçlarını devam ettirdiğinden, uyarı işlevi görecek bir şekilde partimiz tarafından cezalandırılmıştır.

Düşkün, asalak Fİ'nin suçları: Fİ, devrimci, demokrat çevrede partimizin ismini kullanarak ünlendi. Yoldaşlarımızın da eksikliğinden kaynaklı gereğince denetlenememiş, yüzüne taktığı parti taraftarı, devrimci, demokrat maske sayesinde yoldaşlarımızın iyi niyetinden istifade ederek, partimiz adından veya partimizin otoritesinden faydalanıp, bu durumu kişisel çıkarları için kullanmıştır. Ticari hesaplar iyi kontrol edilmediğinden, bu durumdan azami derecede faydalanmıştır. Bencil, düşkün kişiliğini partinin değerleri üzerinde tutmuştur. Parti sayesinde kepçeyle aldığını, partiye kaşıkla vermiştir. Bunu da böbürlenerek yapmıştır. Böylece kendini parti

çevresinde pazarlamıştır. Kurtarıcı pozlarında partiye büyük şeyler lutfettiğini, bunun karşılığında "partinin ona hiç bir şey vermediğini", parti ve partililerin onu hep "sömürdüğünü", buna rağmen partiye bağlı olduğu türünden demagojik laflarla partiyi, kitleleri aldatmaya çalışmıştır. Böylece ihale ve benzeri girişimlerde parti taraftarlarımızı ve parti otoritemizi kullanarak değerlerimizin tüccarlığını yapıp palazlanmaya başlamıştır.

Düşkün ve asalak Fİ bununla da yetinmemiştir. Partiyi ve partili yoldaşlarımızı uluorta rencide edici itham ve yalanlarda bulunmuş, partimizin ticari bir iş için verdiği ana parayı alıp kar hissesinden de bir bölümünü alabildiği (iş başarısız sonuçlandığından) parayı sanki kendi kişisel parasıymış ve partimize borç verilmiş gibi göstererek gelişmeleri bilmeyen taraftarlarımızı ve yoldaşlarımızı kandırmaya çalışmıştır. Defalarca uyarılmasına rağmen bu tavrını devam ettirmiş, özellikle oluşum kaçkınları ile hareket ettiği dönemde partimize yönelik karalama ve saldırılarını yoğunlaştırmıştır. Bugün kendine yeni himayeciler bulma gayretiyle partimize yönelen karalama tavrını devam ettirmektedir.

En son bir taraftarımızın disiplinli, parti çıkarlarını gözeten yaklaşımlarından rahatsızlık duyarak taraftarımızı uluorta rencide ederek küfür ve hakarette bulunması ve meydan okuma tavrı bu unsura karşı uyarı mahiyetinde cezalandırmayı gündeme getirmiştir. Ve partimiz tarafından cezalandırılmıştır.

Bu tavrımız kendisine ve kendisi gibilerine uyarı mahiyetindedir. Tavırlarını değiştirmedikleri, partimize karşı düşmanca tavırlarında ısrar ettikleri durumda partimiz somut durumlarını yeniden ele alacak ve hak ettikleri daha üst cezalandırmaları yürürlüğe sokacaktır. Bu nedenle kendilerini duyarlı ve sorumlu davranmaya çağırıyoruz.

- Kahrolsun Parti Düşmanları Ve Asalak Hırsızlar!
- Partimize Karşı İşlenen Hiç Bir Suç Cezasız Kalmayacak!
- Yaşasın Partimiz TKP/ML, Halk Ordumuz TİKKO, Gençlik Örgütümüz TMLGB!
- Yaşasın 2. Olağanüstü Parti Konferansımız!
- Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!

20 Ekim 1995
Türkiye Komünist Partisi / Marksist-Leninist
İstanbul İl İşçi Komitesi

FAŞİZM

Mavzerdeki kurşun gibi
İnsafsız ve zalimsin
Yapmak için değil
Yıkmak için varsın
Ağaların beylerin uşağı
Köhnemiş düzenin bekçi köpeğisin
Tek işaret yeter senin için
Yürürsün üzerine
Seksen yaşındaki nenenin
Beşikteki kundaktaki bebenin
Yıkarsın evlerini başlarına
Söndürürsün yanan ocaklarını
Bununla da kalır mısın
Çevirirsin namluları
Sıkarsın kurşunları kahkahalarla
Kanlı köpekler
Kan içmeden doyar mısınız
İnsan eti yemeden
Ama acizliğin abidesi
Yakındır sonun
Son çırpınışlarındır yaptıkların
Akıttığın kanlar
Koca bir göl oldu
Çırpındıkça batıyorsun
Biteceksin faşizm
Sen bitmedikçe
Bu zulüm bu acı bitmez
Biz bitireceğiz seni biz
Yürüyeceğiz dağlardan ovalara
Haykıracağız öfkemizi
Meydanlarda
Binlerce onbinlerce
Çıkacağız karşına
Ve boğacağız seni
Akıttığın kanda

Çetin

Türk, Kürt, Laz, Ermeni, Çerkez Çeşitli Milliyetlerden İşçi Sınıfımız, Yoksul Köylüler, Gençler, Memurlar, Tüm Emekçiler!

Emperyalizme, komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının temsilcisi TC devletine karşı 23 yıldır dişe diş bir savaşım sürdüren partimiz TKP/ML, zaman zaman kendisini işçi sınıfımız ve emekçi halkımıza umut olmaktan alıkoyan iç düşmanlarla ve bunların yarattığı sorunlarla uğraşmak zorunda kaldı.

Sol sekter tasfiyeci kliğin 17 Nisan darbesiyle başlayan, partimizin merkezi önderliğini yitirip bölgesel önderliklerle yürümeye çalıştığı, KÖK ve daha sonra 2. OPK ile sona erdirilen süreç tarihinin en bunalımlı dönemlerinden biri oldu.

Gücünü partimizin ideolojik, siyasi çizgisinin doğruluğundan ve emekçi halkımızdan alan parti güçlerimiz, daha önce de sayısız defa yaşandığı gibi sol ve sağ tasfiyeciliğin bütün girişimlerini boşa çıkartarak bu süreci de 2. OPK ile sonuçlandırmış ve sınıf mücadelesi alanındaki görevlerini yerine getirmek için partimiz TKP/ML'yi yeniden ayakları üzerine dikmişlerdir.

Sol ve sağ tasfiyeciliğin örgütsel, ideolojik, siyasi tahribatlarına rağmen partimiz TKP/ML bugün gerek genel olarak, gerekse de bu döneme ilişkin 2. OPK'mızca ortaya çıkarılan siyasi-ideolojik-örgütsel ve askeri sonuçlarla düne göre daha nitelikli, daha güçlüdür.

2. OPK kararları ışığında, parti önderliğimiz içinde bulunduğumuz anın görevleri olarak "başta örgütsel olarak partiyi ayakları üzerine dikme, buna paralel sol ve sağ tasfiyeciliğin ideolojik tahribatlarından arınma ve bu görevleri sınıf mücadelesinin kızgın pratiğinde düşmana karşı savaşım içinde yerine getirme" perspektifini çizmiştir.

Partimiz TKP/ML'nin önderliğinde savaşım sürdüren halk ordumuz TİKKO da bu perspektife uygun olarak ordu içindeki parti önderliklerini sağlamlaştırma, savaşın sorunları olarak ortaya çıkarılan sonuçları kavrama, derinleştirme, planlı-programlı, kurumlaşmış, süreklileşmiş ve gelişen her yeni duruma denk düşen bir gerilla savaşı için ordu güçlerimizi gerek nitelik ve nicelik, gerekse de teknik ve malzeme bakımından güçlendirme, buna paralel düşmana yönelme kararları almış, yeni atamalar yapmıştır.

Bölge komutanlığımız halkımızın desteği ile sol sekter tasfiyeci kliğin kayıplar ve kaçışların bölgeden silinip gittiği dönemde partimizin 2. OPK'yı bölgemizde gerçekleştirme kararına paralel güçlerini konumlandırmış, düşmanın yoğun saldırılarına ve iç düşmanın karşı devrimci girişimlerine rağmen 2. OPK'mızı Karadeniz'de, Tokat dağlarında gerçeleştirme görevini başarıyla yerine getirmiştir.

Suçlular güruhunun saflarına kaçan bazı unsurların sorumluluğundaki bazı nedenlerle 2. OPK'nın Tokat dağlarında gerçekleştirildiğini öğrenen düşman, 2. OPK sırasında Kayseri ve Konya'dan getirilen özel kuvvetler destekli, Sivas askeri güçleriyle yoğun operasyonlara girişmiş, konferansın gerçekleştirilebileceği alanlar olarak düşündüğü yerlerde arazinin stratejik noktalarında sürekli güç bulundurmuş, arazi taramaları yapmış, bölgedeki bütün köy ve yaylaların giriş çıkışlarını panzerlerle denetimine almasına rağmen 2. OPK'mız gerçekleştirilmiş ve düşman bütün bu yoğunlaşmasına karşılık hiç bir şey elde edememiştir.

Aksine bu süreçte düşmana en büyük siyasal darbenin vuruluşu anlamına gelen 2. OPK'mızın gerçekleştirilmesi yanında gerillalarımızca düşman güçlerine askeri olarak da kayıp verdirilmiştir.

2. OPK sırasında görevli bir gerilla timimiz, Tokat'ın Refahiye ilçesi Fiçek (Özlüce) köyü civarında ormanlık alandan geçiş yaparken, orman içinde pusu için konaklayan kalabalık bir özel tim grubuyla karşılaşmış, ilk andaki şaşkınlıktan yararlanan gerillalarımız, karşılaştıkları özel tim grubunun nöbetçisi ile birlikte ateş başında bekleşen timlere açtıkları yoğun ateş sırasında düşmanı gafil avlamış ve çok sayıda kayıp verdirmişlerdir. Gerillalarımızın inisiyatifli tavırları ve başarılı bir şekilde geri çekilmeleri sonrası ancak 10-15 dakikada kendine gelebilen düşman bu olayın peşinden ormanın dört bir tarafını dakikalarca yoğun taramaya tabi tutmuştur. Olay sonrası gelişmeleri

kamuoyundan özenle gizleyen düşman, gazete köşelerine sığdırdığı küçük haberlerde sadece "Tokat'ta teröristlerle çıkan çatışmada 2 özel tim görevlisinin şehit düştüğü" bilgisini sızdırmıştır.

Daha sonraki günlerde 2. OPK'nın Tokat dağlarında gerçekleştirildiği somut bilgisini yine suçlular güruhunun iflah olmaz unsurları kaynaklı dedikodulardan öğrenen düşman, askeri güçlerini, faaliyet alanında konferans gerçekleştirebilme objektifliğine ulaşan bir güce göre şekillendirmeye başlamış ve karakollarındaki asker sayısını ikiye, üçe katlayıp yüzlere ulaştırarak, başlarına daha üst rütbeli unsurlarını atamış, ulaşım yollarını panzer vb. gibi zırhlı araçlarla daha sık denetlemeye, arama taramaları yoğunlaştırmaya başlamıştır.

Askeri olarak yeni diğer bazı düzenlemelere giden düşman, daha önceki "kitleyi kazanma!" yaklaşımlarını da bir tarafa bırakarak dişlerini göstermeye başlamış, gerillaların alevi-sunni bütün köylere girip çıktıklarını ve alevi köylerce olduğu kadar sunni köylerce de dekteklendiklerini bilmesine rağmen özellikle alevi köy muhtarlarıyla yaptığı toplantılarda, alevi köyler üzerindeki baskılarını arttırmıştır.

Sivas'ın Koyulhisar İlçesi Bahçe Köyü, Tokat'ın Reşadiye İlçesi Güllüce Köyü çevresindekiler olmak üzere bir çok yayla ve güzlüğü zorla boşaltmış, Tokat'ın Almus İlçesi'ne bağlı Durudere, Akarçay ve çevre köylerinin yaylalarını yakıp yağmalamış, kullanılmaz hale getirmiş, bir çok köylüyü gözaltına almıştır. Bütün bunlara rağmen konferansın nerede, nasıl, hangi kitle ilişkileriyle yapıldığına ilşkin hiç bir bilgiye ulaşamayan düşman köylere zaman zaman yolladığı sivil elemanlarınca da "biz devrimciyiz, TİKKO'cuyuz, arkadaşlarımıza yiyecek getirdik, bizi onlara götürün" vb. uygulamalara girişmekte ve halkımızdan hak ettiği yanıtları almaktadır.

Arazide sürekli gözetleme ve pusu kuran düşman bütün bu uygulamalarına rağmen gerçekte aciz, korku ve panik içerisindedir. Gerillalara pusu atan güçlerinin en küçük bir hışırtıya, bir yabani hayvan geçişine dakikalarca mermi sıkmaları bundandır. Özel tim elemanlarının operasyonlarda birbirlerini vurmalarının nedeni bu korkudur. Düşman, başlangıçta tek tek gelen, Dersim, Erzincan ve Kürdistan'ın diğer illerinde gerillalarca imha edilen asker cenazelerini MHP'li faşistlerle birlikte törenlerle propaganda amaçlı kaldırma yöntemini de bu sayının haftada ikiye, üçe yükselmesi karşısındaki çaresizliğiyle bir tarafa bırakmış, aksine bunun moral bozucu etkisini gidermeye çalışmaktadır.

Düşmanın bu durumu karşısında bölge komutanlığımız ise bir yandan 2. OPK ve kararlarının propagandası için kitle faaliyeti sürdürürken bir yandan da 2. OPK'mızı selamlamak ve işçi sınıfımızın yoğunlaşan grevleriyle dayanışma amacıyla bir dizi eylem gerçekleştirmiştir.

Komutanlığımıza bağlı gerillalarımız 17 Ekim gecesi eşzamanlı bir şekilde; Sivas'ın Koyulhisar İlçesi Bahçe Köyü yakınlarındaki E23 karayolu kenarına üzerinde "Darbecilik, Sol Ve Sağ Tasfiyecilik Yenilgiye, Marksizm-Leninizm-Maoizm Zafere Götürür" yazılı büyük boy bombalı pankart asmış; Tokat'ın Reşadiye İlçesi Elma Köyü yakınlarındaki aynı karayolu kenarına üzerinde "Her Türden Parti Düşmanı Yönelim Ve Akıma Karşı 2. OPK Kararları Doğrultusunda Birleşelim, Örgütlenelim, Mücadele Edelim! TKP/ML TİKKO" yazılı bubi tuzaklı büyük boy pankartı asmış; yine Tokat-Sivas il sınırında yer alan 100 m uzunluğunda 10m genişliğindeki köprü, gerek düşmanın Kürdistan'daki operasyonlarında lojistik desteğini yoğun olarak sağladığı ulaşım yollarından birinde önemli bir stratejik nokta olması itibarıyla gerekse de gerillalarımızın faaliyet alanında yer alması itibarıyla hedef olarak seçilmiş, tahrip gücü yüksek onlarca kiloluk patlayıcılar yerleştirilerek bu patlayıcı köprüye asılan üzerinde "Grevdeki Direnişçi İşçi Sınfımız! Gerçek Kurtuluşun İçin TKP/ML Saflarında Örgütlen! Halk Ordusu TİKKO Saflarına Katıl! TKP/ML TİKKO" yazılı büyük boy pankarta bağlayarak eylemlilik zincirini planladığı gibi tamamlayarak başarılı bir şekilde geri çekilmiştir.

Eylemler sonrası E23 karayolunun Sivas-Tokat sınır bölgesi pankartların indirilmesi sırasında saatlerce kapalı kalmış, gerillaların köprüyü tahrip için yerleştirdikleri patlayıcıları bağladıkları tuzağa düşman düşmüş ve hedef köprü büyük bir patlamayla kullanılmaz hale gelerek karayolu kapanmıştır.

Düşman bu gelişmeler üzerine Sivas-Tokat-Ordu sınırları dahilindeki üçgende Doğanşar, Koyulhisar, Reşadiye ve Mesudiye'deki güçleri, özel timler ve Sivas Doğanşar'da bulunan Kayseri dağ komandolarıyla birlikte yoğun operasyonlara başlamıştır. Operasyonlar halen sürmektedir.

İşçiler, köylüler, tüm ezilenler;

Ordumuz TİKKO'nun Karadeniz'de 5 yıldır onlarca şehit vererek can bedeli sürdürdüğü gerilla savaşının ateşi bugün 2. OPK ile tekrar alevlendirilmiştir. Tepemizdeki bir avuç sömürücünün saltanatlarının bunalımı son zamanlarda yaşadıkları siyasi krizle iyice derinleşmiş, artık yönetemez olmuşlardır.

Gerçek kurtuluşun için bir avuç işbirlikçi patronun, büyük toprak ağalarının saltanatlarını yıkmak, işçilerin, köylülerin, ezilenlerin iktidarını kurmak için partimiz TKP/ML saflarında örgütlen, halk ordumuz TİKKO saflarında savaş.

- *Yaşasın 2. Olağanüstü Parti Konferansımız!*
- *Yaşasın Partimiz TKP/ML, Halk Ordumuz TİKKO, Militan Gençlik Örgütümüz TMLGB!*
- *Yaşasın Gerilla Savaşımız!*
- *Komprador Patron-Ağa Devletini Yıkacağız, Halk İktidarını Kuracağız!*

25 Ekim 1995
TKP/ML-TİKKO
2 Nolu Gerilla Bölge Komutanlığı

DAĞLARDAKİ CANLARA

Binlerce dağçiçeğisiniz
Dağlarımızda açan,
Yürek yürek
Sevda sevda
Yeşeren.
Binlerce kardelensiniz
Zor koşulda boy veren.
Binlerce orkidesiniz
Narin ve bulunmaz.
Binlerce sarmaşıksınız
Kuytu kuytu
Yamaç yamaç
Yayılan.
Burcu burcu
Esintiniz gelir
Dolar içime.
Soluklarınızı duyarım
Yüreğimde.
Özgürlüğe sarılışınız
Gelir aklıma;
Kişiliğini tutsak etmiş
İnsanlar arasındayken ben.
Yabancılık duyarım
Dağlar ve sizler ordayken
Dağları sizler
Sizleri dağlar kadar
Seviyor yüreğim.
Coşmak, türkü söylemek
Gelir içimden
Hoş türkü söyleyecek
Ses yok bende ama
Haykırırım o zaman;
Dağlar dağlar
Yoldaşlı dağlar
Selam olsun size...
Elif

Senin Sesin Olan

İşçi Köylü Kurtuluşu'nu

Ürünlerinle Destekle!
Oku Okut!
Çoğalt Dağıt!

HERŞEY PARTİ İÇİN; PARTİ DEVRİM İÇİN-I

Sosyalizmin dünya çapında geçici yenilgiye uğramasıyla birlikte burjuvazi tarafından "ideolojilerin öldüğü" safsatalarının yayıldığı, MLM'ye saldırıların yoğunlaştığı bir dönemden geçiyoruz. Bu saldırılardan etkilenen, sosyalizmden geriye dönüşlerin kaynağını doğru tahlil edemeyen Türkiye Devrimci Hareketi içindeki bazı küçük burjuva örgütlerde savrulmaların yaşandığı bir dönemdir bu ayrıca. Bu savrulmaları sadece dünyadaki genel duruma bağlayarak açıklamaya çalışmak, iç çelişkilerin belirleyiciliğini reddetmektir. MLM'yi eylem kılavuzu olarak kavramayan, onu ülkenin somut durumuna uygulamayan, devrime giden yolun strateji ve taktiklerini doğru belirlemeyen, kitlelerin kendiliğinden hareketinin kabarışı karşısında sürecin gerisinde kalan örgütlerin bunalıma girip savrulmaları kaçınılmazdır. Bunalımı kendi ideolojik-siyasal-örgütsel hatlarında aramak yerine, MLM'de, kendi dışındaki koşullarda arayan bu örgütlerin geldikleri son nokta tasfiyecilik batağıdır.

Kitlelere önderlik etme, onları kucaklama, yasal olanakları kullanma adına nesnel koşulların dayattığı illegal partinin, silahlı mücadelenin yadsınıp kitlelerin mücadelesinin düzen içine hapsedilerek burjuva ideolojisine terk edilmesi, proletaryanın sınıf bilincinin köreltilmesi anlamına gelen yasal particilik; Marksizmden sapma olarak ortaya çıkan ve oportünizmin bir türü olan tasfiyeciliğin görülebilen en kaba, en açık biçimidir. Tasfiyeciliği sadece yasal parti kurmakla, silahlı mücadeleyi reddetmekle sınırlamak, MLM ideolojiyi kılavuz olarak almayan, onu yaşamın her alanına uygulamayan örgütlerin kaçınılmaz olarak tasfiyecilikte konaklayacaklarını görmemek olguyu eksik kavramak demektir. Bu eksik kavrayış, proletarya partisinde yaşanan tasfiyeciliğin net olarak görülmemesi ve ona karşı zamanında mücadele verilmemesini getirir.

Proletaryanın sınıf birliğinin en yüksek biçimi olan partinin irade ve eylem birliğini baltalayan, disiplinine, hukukuna, tüzüğüne uymayan, aldığı kararları hayata geçirmeyen, parti içindeki burjuva ideolojisine karşı mücadele etmeyerek burjuva ideolojisinin proletarya saflarını kemirmesine izin veren, dolayısıyla proletaryanın tarihi misyonunu yerine getirmesine engel olan her türlü pratik davranış ve anlayış, özünde MLM ideolojisinin, dolayısıyla Maoist parti anlayışının tasfiyesidir. Bugün proletarya partisinde yaşanan tasfiyecilik tam da budur.

Nedir Maoist parti? Proletaryanın öncüsü olan, demokratik merkeziyetçilik ilkesi temelinde örgütlenmiş, kitlelerden kitlelere anlayışı doğrultusunda hareket eden bir partidir Maoist parti. Proletaryanın öncüsü olmak en başta proleter ideolojiyle, yani MLM ideolojisiyle donanmış olmayı şart koşar. Proletaryanın burjuvaziyi alt edip kendi iktidarını kurması için örgütlenmesi zorunluluğundan doğan KP, elbette ki bağrından çıktığı sınıflı toplumun dışında, onun etkilerinden uzak olarak ele alınamaz. "Proletarya hareketi dünyanın hiç bir yerinde, Jüpiter'in başından doğan Minevra gibi "bir anda", saf bir biçimde ve hazır olarak meydana gelmemiştir ve gelemezdi de... Bütün dünyada, her kapitalist toplumda, proletarya küçük burjuvaziye kaçınılmaz olarak binlerce bağla bağlıdır. Ve her yerde işçi partilerinin oluşum döneminde burjuvaziye az çok uzun süreli ve sürekli bir ideolojik bağlılık görülmüştür." (Lenin) Devrimden çıkarı olan bir sınıf olması nedeniyle KP saflarına gelen küçük burjuva unsurlar beraberlerinde burjuva ideolojisini de parti içine taşırlar. "Onlar proletaryayı dört bir yandan bir küçük burjuva hava küresiyle kuşatırlar. Bu hava küresi proletaryanın içine nüfuz eder ve onu yozlaştırır; proletarya arasında sürekli olarak küçük burjuva kaypaklığına, maceracılığına ve bir coşkunluğa, bir karamsarlığa kapılma gibi karşıt tutumlara yol açar." (Lenin) Komünistlerin görevi, küçük burjuva unsurları MLM ideolojisiyle değiştirip dönüştürmek, kendi potasında eriterek proleterleştirmek, değişip dönüşmemekte ısrar eden unsurlardan arınmak, küçük burjuva ideolojisiyle MLM ideoloji arasına kesin ve kalın çizgiler çekmektir. Bu çizgiyi çekmemek, iki çizgi arasındaki ayrımı bulanıklaştırır, beyinleri dumura uğratır, giderek partiyi çürütür. Komünistler bu kesin ve kalın çizgiyi parti içi mücadeleyle çizerler ve Komünist Partisi, parti içi mücadeleyle -parti içi mücadelenin esasını oluşturan ideolojik mücadeleyle- ideolojik birliğini sağlamlaştırabilir, gelişip güçlenebilir. "Partide klikler var, farklı düşünenler tasfiye ediliyor" yaygaralarıyla parti dışına çıkarak partiyi "güçlendirmek" anlayışı, hele bir de bunu "kültür devrimi" adına savunmak Maoizmin ters yüz edilmesidir, Maoist parti içi mücadele anlayışının reddidir, tasfiyesidir. Sadece proleter unsurlardan oluşmayan ve hala burjuvaziyle çevrili olan partide farklı düşünenlerin olması kaçınılmazdır. Farklı düşünenler arasında sürekli bir çatışma vardır. Bu çatışma sonucu anlayışlardan biri çoğunluk tarafından kabul görerek hakim hale gelir. Azınlıkta kalanlar, kendi düşüncelerini hakim hale getirmek için mücadele etmeye devam ederler. Böyle bir mücadele yürütme azminde olmayan tasfiyeciler, farklı düşündükleri için değil, parti ilkelerini ayaklar altına aldıkları için tasfiye edilmiştir.

Gizlenmeye çalışılan nokta budur. Partinin hücrelerden, komitelerden, organlardan meydana gelen bir bütün, merkezi önderlik altında kolektif çalışan bir mekanizma olduğunu kavramayan, partiyi bireylerin toplamından, faaliyetini de bireylerin faaliyetinden ibaret gören, dolayısıyla bireyi partinin üzerine çıkaran, parti çıkarlarını bireyin, grubun çıkarlarına feda eden tasfiyeciler, ilkelerden taviz verilmemesi karşısında soluğu parti dışına çıkmakta bulmuştur. Parti programına saldırıya, geleneklerin inkarına, Maoizmin önemli kriterlerinden biri olan parti içi mücadele anlayışının reddine kadar giden tasfiyecilik nasıl olur da MLM görülebilir, parti dışına çıkmakla bir anda nasıl MLM olunabilir? Bunun adına MLM olmak değil, MLM'nin içini boşaltan, kitlelerin bilincini bulanıklaştıran, bireycilikten, öznelcilikten muzdarip, özünde MLM ideolojiye güvenmeyen küçük burjuvalık denir.

Partinin gelişme dinamiği olan parti içi mücadele rastgele, başıbozuk biçimde yürütülen bir mücadele değildir; belli işleyiş kuralları çerçevesinde yürütülür. Ve Maoist partinin işleyiş ilkesi demokratik merkeziyetçiliktir. Azınlık çoğunluğa, birey partiye, tüm parti MK'ya, MK kongre ve konferanslara tabidir. Bu merkeziyetçi yandır. Parti üyelerinin iradelerinin esas alınması, bireylerin düşünce ve eleştirilerini belirtmeleri, karar alma sürecinde çoğunluğun görüşlerinin karar haline getirilmesi ise demokratik yanı oluşturur.

Parti içerisinde tartışma ve eleştiri özgürlüğü eylem birliğinin sağlanmasına hizmet eder. Eleştiri ve tartışma özgür olmazsa, partinin, bireylerin hataları düzeltilemez, gelişmenin önündeki engeller aşılamaz, siyasal gelişme sağlanamaz, ortak kararlar alınamaz, dolayısıyla partinin eylem birliği de sağlanamaz. Proletaryayı ortak programıyla, ortak karar ve taktikleriyle harekete geçirebilecek bir parti, kendi içinde birliğini sağlayamıyorsa sınıfın birliğini hiç sağlayamaz. Bunu sağlayamayan bir parti de parti sıfatını hak etmiyor demektir.

Demokratiklik ve merkeziyetçilik karşı karşıya konulacak olgular değil, birbirini bütünleyen olgulardır. Ancak birebir eşit uygulanacak ya da uygulanmak zorunda olan olgular değildir. Dönem dönem demokratik yan ya da merkeziyetçi yan ön plana çıkar. Ülkemizin nesnel koşullarının dayattığı bir zorunluluk olarak merkeziyetçi yan esas olandır. Parti illegalite koşullarında çalışmak zorunda olduğuna göre, eleştiri ve tartışma özgürlüğünün sınırları dar olmak zorundadır. Parti disiplini sınırları içerisinde bir özgürlüktür bu. Herkes her istediğini, istediği yer ve zamanda söyleme hakkına sahip değildir. Her birey, bağlı bulunduğu organda, hücrede, komitede eleştirilerini, görüşlerini sunar partiye. Tartışılıp karar alındıktan sonra tüm parti bu kararlara uymak zorundadır. Azınlığın görüşleri kabul görmedi diye kararlara uymamaları, görevlerini yerine getirmemeleri eylem birliğini baltalamaktır. Bu durum, partinin kararlarını hayata geçirmeyen herkes için geçerlidir. Ve partinin disiplinine uymamak, verilen görevleri yerine getirmemek parti içindeki sinsi tasfiyeciliktir. Tasfiyecilik Üzerine adlı eserinde Lenin, "Tasfiyecilik de sadece menşeviklerin ve onların oportünist taktiklerinin doğrudan tasfiyeciliği demek değildir. Bunun içinde partiyi ilk ağızdaki görevini yerine getirmekten, yani Duma kürsüsünden yararlanma ve bütün yarı-siyasal ya da yasal işçi sınıfı örgütlerini işe yarar duruma sokma görevini yapmaktan alıkoyan otzovizm ile ültimatomculuk da girer... Bolşeviklere düşen parti ödevlerinin kavranmaması için de aynı şey söylenebilir..." der. Bu noktanın altı kalın çizgilerle çizilmeli, disipline uymamanın, görevleri yerine getirmemenin tasfiyecilik olduğu görülmelidir. Tasfiyeciliğin bu türü görülüp ideolojik, örgütsel mücadele verilmediği durumda kendi ellerimizle açıktan tasfiyeciliğe zemin hazırlamış oluruz.

Proletarya partisinde örgütsel dağınıklığın yaşandığı, partinin sınıf mücadelesinin gerisine itildiği, güvensizliğin geliştiği darbe sonrası süreçte, gıdasını küçük burjuvazinin disiplin karşısındaki hoşnutsuzluğundan alan aşırı demokrasi istemleri gelişme göstermiştir. Darbeci tasfiyeciler tarafından bir çok şeyin deşifre edildiği bir dönemde, partinin düşmanla çevrili olduğu unutulmuş, merkezi önderliğin bir an önce oluşturulup dağınıklığa son verilmesi gerektiği bir kenara bırakılmış, merkezileşme geciktirilmeye çalışılmıştır. Böylesi koşullarda geniş demokrasi istemek somut şartların somut tahlilini yapamamaktır, belirleyici olanın bireylerin değil partinin, devrimin çıkarları olduğunu görmemektir, sınıf mücadelesinin somut pratik sorunlarının çözümü temelinde yapılması gereken tartışmaların dışında tartışma yürütmenin partiyi tartışma kulübüne çevireceğini kavramamaktır. Evet tasfiyecilerin yaptığı budur. Bir taraftan tartışma sürecinin sağlıklı gelişmesini engellemek, merkezileşmenin geciktirilmesine çalışmak, diğer taraftan parti üyelerinin iradesiyle oluşturulan konferansa gidildiğinde "anti-demokratiklik" iddialarıyla konferansı parçalama çabasına girmek; merkezi önderliğin oluşturulmasını engellemek, aynı zamanda bir kaç kişinin konferanstan kaçıp gitmelerinden dolayı konferansı meşru görmeyerek yeniden iradeye gitmeyi istemek, üstelik de iradeye gitme çağrısını parti dışına çıkarak yapmak; demokratik merkeziyetçilik ilkesini tasfiye etmektir.

Üzerine basa basa vurguluyoruz: demokratik merkeziyetçilik üzerinden rahatça atlanabilecek basit bir tüzük maddesi değildir, basit bir taktik sorun değildir, partinin işleyiş ilkesidir. KP, ilkelerinde katı olmak, tavizsiz olmak zorundadır. İlkelerinden taviz veren bir KP, KP olmaktan çıkar. Konferansta tasfiyecilere karşı mücadelesi verilen konu parti anlayışıdır, parti ilkeleridir. Parti ilkelerinden, parti anlayışından taviz verilmeyerek tasfiyeciler tasfiye

edilmiştir. "Tasfiyeciler kendileri gitmiştir, mücadele verilmemiştir" demek, bu hesaplaşmayı görmemektir, tasfiyecilerin yaptıkları anti-propagandaların etkisinde kalınarak bilinçlerin bulanıklaştırılmasıdır. "Konferansta yanlış davranılmıştır, parti dışına çıkmamaları için uzlaşma sağlanmalıydı" anlayışını savunmak, partinin tasfiye edildiğini görmemek, ilkelerden taviz vermeyi istemek, tasfiyecilerle bir arada kalmayı savunmaktır. Ya tasfiyecilere karşı olunacak ya da tasfiyeci olunacaktır, bunun ortası yoktur. "Hayır, orta yol vardır; tasfiyecilerle bir arada yaşanabilir, birlik yapılabilir" deniliyorsa, tasfiyecilerle aradaki ideolojik ayrım görülmüyor, önemsenmiyor, ayrım noktasının üstü örtülüyor, sorun kişiler, gruplar sorununa indirgenerek partinin ideolojik, siyasal, örgütsel birliğinin yerine kişilerle, gruplarla ilkesiz, şekilsiz temelde yapılan birlik konuyor demektir, birlik adına parti tasfiyeciliği yapılıyor demektir, bunun başka adı yoktur.

Tasfiyecilik ideolojik, siyasal, örgütsel boyutlarıyla bir bütün olarak ele alınmalı, tasfiyeciliğin her türüne karşı ideolojik, siyasal, örgütsel mücadele verilmelidir. Bu bir zorunluluktur. Tasfiyeciliği tasfiye etmeyen, parti içindeki her türden burjuva akıma karşı sürekli mücadele vermeyen bir parti gelişemez, burjuva ideolojisinin egemenliği altına girerek yok olmaya mahkum olur. Proletarya partisinin inşa sürecini yaşadığı bu süreçte, partinin silahlı mücadele içerisinde inşa edilebileceği bilinciyle hareket edilerek parti kararlarının kavranması, hayata geçirilmesi noktasında her birey, her organ, her komite, her hücre iğneyle kuyu kazmaktan daha fazla sabırlı olmak, daha fazla emek harcamak, partinin demirden disiplini altında kendi üzerinde ve partide var olan burjuva hastalıklarla sürekli mücadele ederek arınmak, partiyi arındırmak için ısrarlı ve tavizsiz olmak zorundadır. "Her Şey Parti İçin; Parti Devrim İçin" şiarı ancak buna uygun davranıldığında hayat bulabilir. Unutulmamalıdır ki kendi içerisinde ideolojik, siyasal, örgütsel birliğini sağlamış ve kitlelerle bütünleşmiş bir parti proletaryanın partisi olabilir ve ancak böyle bir parti proletaryayı kendi iktidarını kurmaya götürebilir.

Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!

1986 yılında yapılacak olan TKP/ML 2. konferansı için Dersim'e giden ve 22 Kasım günü düşman saldırısına uğrayarak ölümsüzleşen 9 yoldaşı saygıyla anıyoruz.

ŞEHİTLERİMİZ ONURUMUZDUR, ONLAR GELECEĞİMİZİN TEMİNATIDIR!

Veysel UYAR

Temur DEMİR

Fevzi KOÇ

Erdoğan TEKİN

Aralık Ayı Şehitlerimiz:

Ali Yılmaz, Raci Yılmaz, İbrahim Kır, Sedat Özkaradağ, Abdurrahman Meral, Hasan Ben, Temur Demir, Besime Doğan, Suna Yıldız, Deniz Som, Fevzi Koç, Mustafa Aslan, Bekir Kürşat Onay ve Milis Nuray Laço, Halil Laço...

Şehitler Armağan Ettik Halkımıza Birer Birer Onar Onar
... Bazen Şehirde Bir Eylemde, Bir Gösteride, Bir Sokakta, Bir Evde...
Bazen Dağların Doruklarında, Kuytu Kayalıklarında...
Kah Bir Kalleş Pusuda, Kah Bir Baskında...